BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI SUD U BANJALUCI
Posebno odjeljenje za suzbijanje korupcije,
organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala
Broj 11 0 K 034499 25 K - p
Dana 23.02.2026. godine

U IME REPUBLIKE SRPSKE!

Okružni sud u Banjaluci, Posebno odjeljenje za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala, u vijeću sastavljenom od sudija Zorice Baroš, predsjednika vijeća, Dragomira Obradovića i Sanele Koričić, članova vijeća uz učešće zapisničara Sandre Janković, u krivičnom predmetu protiv optuženog N. G. 1 zbog krivičnog djela primanje mita iz člana 319. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske, nakon javnog glavnog pretresa održanog 18.02.2026. godine u prisustvu republičkog javnog tužioca dr Radenka Jankovića, optuženog i njegovog branioca Zorana Jošića, advokata iz Banjaluke, donio je i dana 23.02.2026. godine objavio sljedeću

PRESUDU

Optuženi N. G. 1 zv. „N. 1“, sina P. 1 i N. 2 rođene M., rođen […] u B. 1, sa prebivačištem u B. 2 u […], JMB […], Srbin, državljanin Republike Srpske/BiH i Republike Srbije, pismen, sa završenim građevinskim fakultetom, po zanimanju diplomirani inženjer građevinarstva, oženjen, otac troje punoljetne djece, zaposlen u Institutu za građevinarstvo Banjaluka, sa mjesečnom platom u iznosu od 1.000,00 KM, vlasnik stana u Banjaluci površine 64 m^2 i poslovnog prostora u Banjaluci površine 40 m^2 i putničkog vozila marke „Mercedes“ godina proizvodnje 2007, služio vojsku […], bez čina i odlikovanja, ne vodi se u vojnoj evidenciji, bez odlikovanja, neosuđivan, protiv istog se ne vodi drugi krivični postupak,

k r i v j e

što je:

nakon što je oštećeni N. G. 2 29. novembra 2022. godine JU „Vode Srpske“ Bijeljina – Područna jedinica za podsliv rijeke Une (Sane) u Prijedoru podnio zahtjev za odobrenje ranije izvedenih radova na zacjevljenju dijela potoka u dužini od 10 metara ispred svog imanja koje se nalazi u O. u Ulici […], opština Prijedor, optuženi N. G. 1 je postupajući po tom zahtjevu 06. decembra 2022. godine kao službeno lice - rukovodilac u JU „Vode Srpske“ - Područna jedinica za podsliv rijeke Une (Sane) u Prijedoru službeno izašao na teren i došao na imanje oštećenog gdje su zajedno obišli ranije izvedene radove, nakon čega je optuženi ispred kuće oštećenog od oštećenog zahtijevao novac u iznosu od 4.000,00 KM kako bi oštećenom riješio problem u vezi sa ranije izvedenim radovima koji su izvedeni bez potrebnih dozvola nadležnih organa i to tako da mu oštećeni pola novca preda odmah, a pola naknadno, svjestan svog djela pri čemu je i htio njegovo izvršenje, iako je optuženi od vodne inspektorice S. Đ. zahtjevom broj 10-338-47/22 od 06. juna 2022 godine bio obaviješten da su radovi izvedeni u putnom pojasu zbog čega ih JU „Vode Srpske“ Bijeljina ne mogu odobriti, nakon čega je optuženi neutvrđenog dana u decembru 2022. godine došao do kuće oštećenog, nakon što je prethodno telefonom nazvao oštećenog i upitao ga da li je spremio novac, da bi oštećeni optuženom u svojoj kući tog dana oko 15.30 časova predao 1.000,00 EVRA, nakon čega je oštećeni 09. februara 2023. godine JU „Vode Srpske“ Bijeljina – Područna jedinica u Prijedoru podnio novi

zahtjev za naknadno odobrenje ranije izvedenih radova na zacjevljenju dijela potoka u čijem prilogu je dostavio Elaborat izvedenog stanja koji je sačinila „Kunić Gradnja“ d. o. o. Prijedoru, da bi po tom zahtjevu 13. februara 2023. godine optuženi kao službeno lice ponovo izašao na teren i došao na imanje oštećenog, nakon čega je optuženi u izvještaju broj 04-5-68/23 sačinjenom nakon obilaska terena upućenom JU „Vode Srpske“ Bijeljina predložio da se oštećenom izda saglasnost na urađene radove zbog tehnički ispravno urađenog posla, da bi nakon što je JU „Vode Srpske“ Bijeljina dopisom broj 01/4-5-9439-2723 od 02. juna 2023. godine obavijestila oštećenog da mu ne može izdati saglasnost za izvedene radove jer su urađeni na dijelu parcele koja je u vlasništvu JU „Putevi Republike Srpske“, koji je oštećeni 06. juna 2023. godine viberom poslao optuženom, kome je prethodno 31. maja 2023. godine sporazumno prestao radni odnos u JU „Vode Srpske – Područna jedinica u Prijedoru, nakon čega je optuženi odmah telefonom nazvao oštećenog i rekao mu da više ne mora da brine jer mu iz JU „Vode Srpske“ više neće niko dolaziti i smetati i zahtijevao je od oštećenog da pripremi i drugu polovinu novca kako su se ranije dogovorili, da bi optuženi 17. juna 2023. godine oko 09.30 časova došao do kuće oštećenog gdje mu je oštećeni predao 1.000,00 EVRA kako je optuženi od njega to ranije zahtijevao, pri čemu se radilo o prethodno obilježenim novčanicama, nakon čega su u blizini kuće oštećenog, nakon što je optuženi uzeo novac od oštećenog, pripadnici Uprave za organizovani i teški kriminalitet lišili slobode optuženog.

Dakle, kao službeno lice zahtijevao i primio poklon ili drugu korist da u vezi sa svojim službenim ovlaštenjem izvrši službenu radnju koju ne bi smio izvršiti,

čime je učinio krivično djelo primanje mita iz člana 319. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske, pa ga sud na osnovu navedenog zakonskog propisa i članova 42, 43, 44, 46, 49, 50, 52. i 59. istog zakonika

O S U Đ U J E

na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine, kao glavnu kaznu,

u koju mu se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru počev od 17.06.2023. godine do 17.07.2023. godine,

i

izriče novčana kazna u iznosu od 6.000,00 KM (šesthiljadakonvertibilnihmaraka), kao sporedna kazna,

koju je dužan platiti u roku od 30 dana, od dana pravosnažnosti presude. Ukoliko optuženi ne plati novčanu kaznu u ostavljenom roku, sud će narediti njeno prinudno izvršenje, a ukoliko novčana kazna putem prinudnog izvršenja ne bude naplaćena u roku od jedne godine, sud će donijeti odluku da se za svakih započetih 100,00 KM novčane kazne zamijeni jednim danom kazne zatvora.

Na osnovu člana 72. tačka 4) i člana 77. stav 1. u vezi sa stavom 3. Krivičnog zakonika Republike Srpske optuženom se izriče mjera bezbjednosti zabrana vršenja dužnosti rukovodioca u javnim ustanovama i javnim preduzećima Republike Srpske u trajanju od 1 (jedne) godine od dana pravosnažnosti ove presude, s tim da se u vrijeme provedeno u zatvoru ne uračunava u vrijeme trajanja ove mjere.

Na osnovu člana 72. tačka 9) i člana 82. Krivičnog zakonika Republike Srpske optuženom se izriče mjera bezbjednosti oduzimanje predmeta i to novac u iznosu od 1.000,00 evra privremeno oduzet dana 17.06.2023. godine, a koji novac je bio predmet potkupnine i koji

novac se nakon pravosnažnosti presude ima vratiti Republičkom javnom tužilaštvu, Posebnom odjeljenju za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala.

Na osnovu člana 99. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske, u vezi sa članom 96. stav 2. tačke a) i e) istog zakona, optuženi se obavezuje da plati troškove krivičnog postupka u iznosu od 83,00 KM, paušal u iznosu od 300,00 KM, kao i nagradu i nužne izdatke postavljenog branioca u visini koja će biti utvrđena posebnim rješenjem, sve u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti ove presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Na osnovu člana 108. stav 1. i 3. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske djelimično se usvaja imovinskopravni zahtjev oštećenog i optuženi obavezuje da oštećenom N. G. 2 isplati iznos od 1.000,00 evra (jednahiljadaevra), u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja, a za ostatak imovinskopravnog zahtjeva oštećeni se upućuje na parnični postupak.

Obrazloženje

Republički javni tužilac, Republičkog javnog tužilaštva, Posebnog odjeljenja za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala, podigao je optužnicu broj T12 1 KTK 0002071 23 od 29.08.2025. godine, protiv optuženog N. G. 1 zbog krivičnog djela primanje mita iz člana 319. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 64/17, 104/18 - odluka Ustavnog suda, 15/21 i 89/21– u daljem tekstu: KZ RS). Na ročištu za nastavak glavnog pretresa održanog dana 18.02.2026. godine, republički javni tužilac je, u smislu odredbe člana 290. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 53/12, 91/17, 66/18 i 15/21 – u daljem tekstu: ZKP RS) izmijenio optužnicu u činjeničnom dijelu, nakon čega su optuženi i branilac izjavili da im nije potrebno dodatno vrijeme radi pripremanja odbrane.

U toku dokaznog postupka, po prijedlogu optužbe, saslušani su svjedoci oštećeni N. G. 2, D. G. I. K. P., M. K. 1, S. Đ., M. K. 2, D. K. 1, M. Č., Z. J. nastanjen u P. 2 u Ulici [...] i M. Z., kao i vještak Ognjen Mirković. Nakon saslušanja vještaka Ognjena Mirkovića, u dokazni materijal uložen je izvještaj MUP Republike Srpske – Odjeljenja za kriminalističko-tehnička vještačenja i ispitivanja broj 06/2-1-233-363/24 od 13. marta 2024. godine o izvršenom pretresanju pokretnih stvari – mobilnih telefona privremeno oduzetih od N. G. 1 i N. G. 2.

Tokom dokaznog postupka, po prijedlogu optužbe, izvedeni su i materijalni dokazi i to: dopis Uprave za organizovani i teški kriminalitet broj KU-7/23 od 20. jula 2023. godine uz koji je Republičkom javnom tužilaštvu Republike Srpske – Posebnom odjeljenju za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala dostavljena dokumentacija koja je prethodno po zahtjevu ovog Tužilaštva pribavljena od Odsjeka za inspekcijske poslove Gradske uprave Grada Prijedor i JU „Vode Srpske“ Bijeljina; ovjerena kopija e-maila od 19. maja 2022. godine uz koji je N. G. 1 B. M., v. d. pomoćniku direktora glavnog vodnog inspektora, proslijedio prijavu koja se odnosi na radove u naselju O. bez odobrenja za građenje kojima se narušava slobodni proticaj oborinskih voda uz slike sa terena i vlasničke listove kao priloge; ovjerena kopija dopisa Republičke uprave za inspekcijske poslove Banjaluka broj 24.060/098-205-5/22 od 20. maja 2022. godine kojim se od Odjeljenja za inspekcijske poslove Administrativne službe Grada Prijedor zahtjeva provjera navoda iz predstavke dostavljene JU „Vode Srpske“; ovjerena kopija službene zabilješke Odsjeka za inspekcijske poslove Gradske uprave Grada Prijedor – Vodne inspektorice S. Đ. broj 10-338-sl/21 od 31. maja 2022. godine u predmetu zatrpavanje potoka u naselju O. sa fotografijama sačinjenim prilikom izlaska na lice mjesta; ovjerena kopija zapisnika o izvršenom inspekcijskom pregledu Odsjeka za inspekcijske poslove Gradske uprave Grada Prijedor – Vodne inspektorice S. Đ. broj 10-338-47/22 od 01. juna 2022. godine u predmetu zatrpavanje potoka u naselju O. sa mapom; ovjerena kopija

zahtjeva Odsjeka za inspekcijske poslove Gradske uprave Grada Prijedor – Vodne inspektorice S. Đ. broj 10-338-47/22 od 06. juna 2022. godine upućenog JU „Vode Srpske“ Bijeljina – Područna kancelarija Prijedor kojim se traži stručno mišljenje o mogućnosti vraćanja u prvobitno stanje, u kom je navedeno da su radovi izvedeni u putnom pojasu; ovjerena kopija obavještenja Odsjeka za inspekcijske poslove Gradske uprave Grada Prijedor – Vodne inspektorice S. Đ. broj 10-338-47/22 od 07. juna 2022. godine upućenog Glavnom republičkom vodnom inspektoru o izvršenom inspekcijskom pregledu; ovjerena kopija stručnog nalaza i mišljenje JU „Vode Srpske“ Bijeljina broj 01/4-5-4729/22 od 22. juna 2022. godine koga su potpisali direktor M. M., načelnik odjeljenja O. Đ. i rukovodilac Područne jedinice u Prijedoru N. G. 1, dostavljenog Odsjeku za inspekcijske poslove Gradske uprave Grada Prijedor kojim se predlaže donošenje rješenja kojim se izvršiocu nelegalnih radnji N. G. 2 nalaže uklanjanje izvedenih radova i dovođenje potoka u približno prirodno stanje; ovjerena kopija rješenja Odsjeka za inspekcijske poslove Gradske uprave Grada Prijedor – Vodne inspektoicea S. Đ. broj 10-338-47/22 od 18. jula 2022. kojim se nalaže N. G. 2 da kod JU „Vode Srpske“ Bijeljina – Područna kancelarija Prijedor u roku od petnaest dana pokrene postupak za pribavljanje vodopravnog akta za izvedene radove u O. između […] i […] ulice; ovjerena kopija zahtjeva Odsjeka za inspekcijske poslove Gradske uprave Grada Prijedor – Vodne inspektorice S. Đ. broj 10-338-47/22 od 05. septembra 2022. kojim se od JU „Vode Srpske“ Bijeljina – Područna kancelarija Prijedor traži dostavljanje podatka da li je N. G. 2 pokrenuo postupak za pribavljanje vodopravnog akta za izvedene radove; ovjerena kopija odgovora JU „Vode Srpske“ Bijeljina broj 01/4-5-7553/22 od 09. septembra 2022. godine upućenog Odsjeku za inspekcijske poslove Grada Prijedor u kome se navodi da nisu dobili nikakav zahtjev N. G. 2 za dobijanje vodopravnog akta za izvedene radove; ovjerena kopija zapisnika o izvršenom inspekcijskom pregledu Odsjeka za inspekcijske poslove Gradske uprave Grada Prijedor – Vodne inspektorice S. Đ. broj 10-338-47/22 od 19. septembra 2022. godine kojim se konstatuje da N. G. 2 nije izvršio mjere naložene rješenjem od 18. jula 2022. godine; ovjerena kopija prekršajnog naloga broj 10-338-47/22 od 10. oktobra 2022. godine koji je N. G. 2 izdao Odsjek za inspekcijske poslove Gradske uprave Grada Prijedor u iznosu od 1.000,00 KM zbog toga što u ostavljenom roku nije pokrenuo postupak za pribavljanje vodopravnog akta; ovjerena kopija zaključka Odsjeka za inspekcijske poslove Gradske uprave Grada Prijedor broj 10-338-47/22 od 10. novembra 2022. godine kojim se N. G. 2 izriče novčana kazna u iznosu od 500,00 KM zbog neizvršenja rješenja od 18. jula 2022. godine; ovjerena kopija informacije broj 10-338-sl/22 od 11. novembra 2022. godine koju je Vodna inspektorica S. Đ. uputila JP „Putevi Republike Srpske“ u kojoj se navodi da je N. G. 2 radove za koje ne posjeduje vodna akta, izvršio u dijelu parcele koja pripada putnom pojasu, ovjerena kopija službene zabilješka Vodne inspektorice S. Đ. broj 10-338-47/22 od 05 decembra 2022. godine u kojoj se navodi da je N. G. 2 29. novembra 2022. godine podnio zahtjev za odobrenje izvedenih radova JU „Vode Srpske“ i da je uplatio novčanu kaznu od 500,00 KM izrečenu zaključkom od 10. novembra 2022. godine; ovjerena kopija zahtjeva za odobravanje izvedenih radova na zacjevljenju dijela potoka u mjestu O. koji je N. G. 2 podnio 29. novembra 2022. godine JU „Vode Srpske“ Bijeljina – Područna jedinica u Prijedoru; ovjerena kopija zapisnika JU „Vode Srpske“ Bijeljina bez broja od 06. decembra 2022. godine o izlasku na teren N. G. 1 po zahtjevu N. G. 2; ovjerena kopija izvještaja o obilasku terena broj 04-5-561/22 od 07. decembra 2022. godine koji je sačinio N. G. 1 po zahtjevu N. G. 2 od 29. novembra 2022. godine koji je JU „Vode Srpske“ Bijeljina – Kancelarija za podsliv rijeke Une (Sane) Prijedor dostavila JU „Vode Srpske“ Bijeljina sa fotografijama kojim se predlaže izdavanje saglasnosti na urađene radove; ovjerena kopija obavještenja JU „Vode Srpske“ Bijeljina broj 01/4-5-9439-1/22 od 22. decembra 2022. godine kojim se N. G. 2 obavještava da se ne može izaći u susret njegovom zahtjevu za odobravanje izvedenih radova od 29. novembra 2022. godine; ovjerena kopija zahtjeva za davanje saglasnosti na izvedene radove koji je N. G. 2 podnio 09. februara 2023. godine JU „Vode Srpske“ Bijeljina – Kancelariji u Prijedoru; ovjerena kopija elaborata izvedenog stanja koji je sačinila „Kunić gradnja“ d. o. o. Prijedor po zahtjevu investitora N. G. 2 radi legalizacije zacijevljenog dijela potoka jaruga u naselju O. iz januara 2023. godine; ovjerena kopija zapisnika JU „Vode Srpske“

Bijeljina broj 01/4-5-1456-1/23 od 13. februara 2023 godine o izlasku na teren N. G. 1 po zahtjevu N. G. 2; ovjerena kopija izvještaja o obilasku terena JU „Vode Srpske“ – Kancelarija za podsliv rijeke Une (Sane) Prijedor broj 04-5-68/23 od 14. februara 2022. godine (greška treba 2023. godine) po zahtjevu N. G. 2 koji je sastavio N. G. 1; ovjerena kopija zahtjeva N. G. 1 upućenog JU „Vode Srpske“ Bijeljina od 22. maja 2023. godine za sporazumni raskid radnog odnosa; ovjerena kopija saglasnosti za izvedene radove zacjevljenja povremenog potoka koje je izveo N. G. 2 broj 01/4-5-9439-2/22 od 30. maja 2023. godine, koju je potpisao N. G. 1, ali koju nije potpisao direktor M. M. sa saradnicima; ovjerena kopija sporazuma o prestanku radnog odnosa broj 01/10-2-3987-1/23 od 31. maja 2023. godine koji je u ime poslodavca JU „Vode Srpske“ Bijeljina potpisao direktor M. M. sa radnikom N. G. 1; ovjerena kopija obavještenja JU „Vode Srpske“ Bijeljina broj 01/4-5-9439-2/22 od 02. juna 2023. godine koje je potpisao direktor M. M., kojim se N. G. 2 obavještava da JU „Vode Srpske“ ne može izdati saglasnost za izvedene radove zbog toga što su urađeni na zemljištu koje je u vlasništvu JP „Putevi Republike Srpske“; naredba Okružnog suda u Banjaluci – Posebnog odjeljenja za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala broj 11 0 K 034445 23 Kpp od 08. juna 2023. godine o određivanju posebnih istražnih radnji; potvrda Uprave za organizovani i teški kriminalitet broj 03/1-230-1771/23 od 14. juna 2023. godine o predaji predmeta (10 novčanica u apoenima od po 50,00 EVRA i jedna novčanica u apoenu od 500,00 EVRA) N. G. 2; izvještaj Uprave za organizovani i teški kriminalitet od 17. juna 2023. godine o tehničkom opremanju lica N. G. 2 operativno-tehničkim sredstvima MUP Republike Srpske namijenjenim za audio i video snimanje, o izuzimanju tehničke opreme nakon realizacije posebne istražne radnje korištenja prikrivenog istražioca i korištenja informatora i tehničke obrade snimljenog materijala; 2 DVD medija sa snimljenim audio i video materijalom operativno-tehničkim sredstvima MUP Republike Srpske od strane N. G. 2; završni izvještaj Uprave za organizovani i teški kriminalitet – Jediice za posebne poslove broj 03/2-18/23 od 17. juna 2023. godine o primjeni posebnih istražnih radnji tajno praćenje i tehničko snimanje lica, transportnih sredstava i predmeta koji su u vezi sa njima, korišćenje prikrivenih istražilaca i korišćenje informatora i simulovani i kontrolisani otkup predmeta i simulovano davanje otkupnine; zapisnik Uprave za organizovani i teški kriminalitet od 17. juna 2023. godine o realizaciji posebnih istražnih radnji tajno praćenje i tehničko snimanje lica, transportnih sredstava i predmeta koji su u vezi sa njima, korišćenje prikrivenih istražilaca i korišćenje informatora i simulovani i kontrolisani otkup predmeta i simulovano davanje otkupnine sa DVD medijom sa foto materijalom; izvještaj Uprave za organizovani i teški kriminalitet broj KU-7/23 od 20. juna 2023. godine upućen Republičkom javnom tužilaštvu Republike Srpske – Posebnom odjeljenju za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala o postupanju po naredbi Okružnog suda u Banjaluci o određivanju posebnih istražnih radnji; dopis Uprave za organizovani i teški kriminalitet broj KU-7/23 od 17. juna 2023. godine upućen Republičkom javnom tužilaštvu Republike Srpske – Posebnom odjeljenju za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala o izvršenom pretresanju lica N. G. 1 bez naredbe; izvještaj Uprave za organizovani i teški kriminalitet broj KU-7/23 od 17. juna 2023. godine upućen Republičkom javnom tužilaštvu Republike Srpske – Posebnom odjeljenju za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala o izvršenom pretresanju lica N. G. 1 bez naredbe; zapisnik Uprave za organizovani i teški kriminalitet broj 03/1-219/23 od 17. juna 2023. godine o pretresu lica N. G. 1; potvrda Uprave za organizovani i teški kriminalitet broj 03/1-35/23 od 17. juna 2023. godine o privremenom oduzimanju predmeta od N. G. 1 (10 novčanica od po 50,00 EVRA i jedna novčanica od 500,00 EVRA); dopis Uprave za organizovani i teški kriminalitet broj 03/1-230-1771/23 od 17. juna 2023. godine upućen sudiji za prethodni postupak Okružnog suda u Banjaluci i Republičkom javnom tužilaštvu - Posebnom odjeljenju za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala uz koji je dostavljen izvještaj o realizaciji usmene naredbe za pretres; izvještaj Uprave za organizovani i teški kriminalitet broj 03/1-230-1771/23 od 17. juna 2023. godine upućen sudiji za prethodni postupak Okružnog suda u Banjaluci i Republičkom javnom tužilaštvu - Posebnom odjeljenju za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih

oblika privrednog kriminala o realizaciji naredbe za pretres (pretres vozila koje koristi N. G. 1, kancelarije JU „Vode Srpske“ u Prijedoru u kojoj je radio N. G. 1 i stana N. G. 1 koji se nalazi u B. 2 u […]); usmena naredba za pretres kuće, stana, kancelarija, pomoćnih objekata, putničkih vozila i za privremeno oduzimanje predmeta sudije za prethodni postupak Okružnog suda u Banjaluci donesena na osnovu zahtjeva Uprave za organizovani i teški kriminalitet broj 03/1-230-1771/23 od 17. juna 2023. godine stavljenog po odobrenju Republičkog javnog tužilaštva Republike Srpske – Posebnog odjeljenja za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala; zapisnik Uprave za organizovani i teški kriminalitet – Jedinice za organizovani kriminalitet i droge broj 03/1-220/23 od 17. juna 2023. godine o pretresu prevoznog sredstva vlasništvo N. G. 1; ovjerena kopija potvrde Uprave za organizovani i teški kriminalitet – Jedinice za organizovani kriminalitet i droge broj 03/1-36/2023 od 17. juna 2023. godine o privremenom oduzimanju predmeta od N. G. 1 pronađenih u njegovom putničkom vozilu prilikom pretresa (dva mobilna telefona i novac u iznosu od 925,00 EVRA), zapisnik Uprave za organizovani i teški kriminalitet – Jedinice za organizovani kriminalitet i droge broj 03/1-221/23 od 17. juna 2023. godine o pretresu kancelarije JU „Vode Srpske„ u Prijedoru u kojoj je radio N. G. 1; ovjerena kopija potvrde Uprave za organizovani i teški kriminalitet – Jedinice za organizovani kriminalitet i droge broj 03/1-37/23 od 17. juna 2023. godine o privremenom oduzimanju predmeta od N. G. 1 pronađenih u njegovoj radnoj kancelariji prilikom pretresa (rokovnik); zapisnik Uprave za organizovani i teški kriminalitet – Jedinice za organizovani kriminalitet i droge broj 03/1-222/23 od 17. juna 2023. godine o pretresu stana N. G. 1 koji se nalazi u B. 2 u […]; potvrda Uprave za organizovani i teški kriminalitet broj 03/1-38/23 od 17. juna 2023. godine o privremenom oduzimanju predmeta od N. G. 1 pronađenih u njegovom stanu prilikom pretresa (pištolj); potvrda Uprave za organizovani i teški kriminalitet broj 03/1-38/23 od 19. juna 2023. godine o predaji predmeta u depozit Okružnog suda u Banjaluci (pet bijelih papirnih vreća); dopis Uprave za organizovani i teški kriminalitet broj KU-7/23 od 01. septembra 2023. godine uz koji je dostavljena fotodokumentacija sačinjena prilikom fotografisanja novčanica privremeno oduzetih od N. G. 1 i fotografisanja pretresa stana N. G. 1; kriminalističko-tehnički izvještaj PU Banjaluka – Odjeljenja kriminalističke tehnike i PDZ broj 943/23 od 17. juna 2023. godine o fotografisanju pretresa stana N. G. 1; fotodokumentacija PU Banjaluka – Odjeljenja kriminalističke tehnike i PDZ broj UV-943/23 od 17. juna 2023. godine sačinjena prilikom pretresa stana N. G. 1 koji se nalazi u B. 2 u […]; fotodokumentacija Uprave za policijsku podršku – Jedinice za forenziku Kriminalističko tehničkog centra broj UV-33/23 od 12. juna 2023. godine novčanica privremeno oduzetih od N. G. 1; kriminalističko-tehnički izvještaj Uprave za policijsku podršku – Jedinice za forenziku Kriminalističko tehničkog centra broj UV-33/23 od 12. juna 2023. godine o fotografisanju novčanica privremeno oduzetih od N. G. 1; dopis Uprave za organizovani i teški kriminalitet broj KU-7/23 od 15. septembra 2023. godine uz koji je dostavljena fotodokumentacija sačinjena prilikom fotografisanja sadržaja mobilnog telefona N. G. 2; kriminalističko-tehnički izvještaj PU Banjaluka – Odjeljenja kriminalističke tehnike i PDZ broj 947/23 od 17. juna 2023. godine o fotografisanju sadržaja mobilnog telefona N. G. 2; dopis Uprave za organizovani i teški kriminalitet broj KU-7/23 od 03. oktobra 2023. godine uz koji je dostavljena fotodokumentacija sačinjena prilikom fotografisanja pretresa N. G. 1, pretresa vozila marke „Mercedes“ reg. oznaka […] koje koristi N. G. 1 i pretresa kancelarije JU „Vode Srpske“ u Prijedoru; fotodokumentacija PU Prijedor – Odjeljenja kriminalističke tehnike i PDZ broj 309/23 od 17. juna 2023. godine sačinjena prilikom pretresa N. G. 1; fotodokumentacija PU Prijedor – Odjeljenja kriminalističke tehnike i PDZ broj 310/23 od 17. juna 2023. godine sačinjena prilikom pretresa vozila marke „Mercedes“ reg. oznaka […] koje koristi N. G. 1; fotodokumentacija PU Prijedor – Odjeljenja kriminalističke tehnike i PDZ broj 311/23 od 17. juna 2023. godine sačinjena prilikom pretresa kancelarije JU „Vode Srpske“ u Prijedoru u kojoj je radio N. G. 1; dopis Uprave za organizovani i teški kriminalitet broj KU-7/23 od 17. juna 2023 godine upućen Okružnom sudu u Banjaluci – Posebnom odjeljenju za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala i Republičkom javnom tužilaštvu - Posebnom odjeljenju za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika

privrednog kriminala uz koju je dostavljen zahtjev za deponovanje i čuvanje privremeno oduzetih predmeta od N. G. 1 sa prilozima; zahtjev Uprave za organizovani i teški kriminalitet broj KU-7/23 od 17. juna 2023 godine upućen sudiji za prethodni postupak Okružnog suda u Banjaluci – Posebnog odjeljenja za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala za deponovanje i čuvanje novčanica privremeno oduzetih od N. G. 1; dopis Uprave za organizovani i teški kriminalitet broj KU-7/23 od 27. juna 2023 godine upućen Okružnom sudu u Banjaluci – Posebnom odjeljenju za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala i Republičkom javnom tužilaštvu - Posebnom odjeljenju za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala uz koju je dostavljen zahtjev za deponovanje i čuvanje privremeno oduzetih predmeta od N. G. 2 sa prilozima; zahtjev Uprave za organizovani i teški kriminalitet broj KU-7/23 od 26. jula 2023 godine upućen sudiji za prethodni postupak Okružnog suda u Banjaluci – Posebnog odjeljenja za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala za deponovanje i čuvanje mobilnog telefona privremeno oduzetog od N. G. 2; zapisnik Uprave za organizovani i teški kriminalitet broj 03/1-251/23 od 27. juna 2023. godine o dobrovoljnoj predaji predmeta – mobilnog telefona marke „Samsung“ od N. G. 2; potvrda o privremenom oduzimanju predmeta Uprave za organizovani i teški kriminalitet broj 03/1-43/23 od 27. juna 2023 godine – mobilnog telefona marke „Samsung“ od N. G. 2; zapisnik Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 K 034445 23 Kpp od 19. juna 2023. godine o prijemu predmeta na čuvanje u depozit suda (novčanica privremeno oduzetih od N. G. 1 prilikom lišenja slobode u ukupnom iznosu od 1.000,00 EVRA); zapisnik Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 K 034499 23 Kpp 5 od 27. juna 2023. godine o prijemu predmeta na čuvanje u depozit suda (mobilnog telefona privremeno oduzetog od N. G. 2); dopis Posebnog odjeljenja za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala broj T12 1 KTK 0002071 23 od 23. juna 2023. godine upućen Okružnom sudu u Banjaluci uz koji je dostavljen izvještaj o preduzetim posebnim istražnim radnjama; prijedlog Posebnog odjeljenja za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala broj T12 1 KTK 0002071 23 od 23. juna 2023. godine upućen Okružnom sudu u Banjaluci za obustavljanje posebnih istražnih radnji; naredba Okružnog suda u Banjaluci – Posebnog odjeljenja za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala broj 11 0 K 034445 23 Kpp od 26. juna 2023. godine o obustavljanju posebnih istražih radnji; obavještenje Okružnog suda u Banjaluci – Posebnog odjeljenja za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala broj 11 0 K 034445 23 Kpp od 26. juna 2023. godine dostavljeno N. G. 1 i braniocu advokatu Zoranu Jošiću o provođenju posebnih istražnih radnji; zapisnik Republičkog javnog tužilaštva Republike Srpske – Posebnog odjeljenja za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala o otvaranju i pregledu privremeno oduzetih predmeta broj T12 1 KTK 0002071 23 od 14. decembra 2023. godine; zahtjev Republičkog javnog tužilaštva Republike Srpske - Posebnog odjeljenja za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala broj T12 1 KTK 0002071 23 od 27. februara 2024. godine upućen Okružnom sudu u Banjaluci kojim se traži izdavanje naredbe za pretresanje pokretnih stvari – mobilnih telefona privremeno oduzetih do N. G. 1 i N. G. 2; naredba Okružnog suda u Banjaluci – Posebnog odjeljenja za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala broj 11 0 K 034499 24 Kpp 7-p od 28. februara 2024. godine o pretresanju pokretnih stvari – mobilnog telefona marke „Samsung“ privremeno oduzetog od N. G. 1, mobilnog telefona marke „Iphone“ privremeno oduzetog od N. G. 1 i mobilnog telefona marke „Samsung“ privremeno oduzetog od N. G. 2; rješenje Okružnog suda u Banjaluci – Posebnog odjeljenja za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala broj 11 0 K 034499 24 Kpp 7-p od 04. aprila 2024. godine o ispravci naredbe za pretresanje pokretnih stvari od 28. februara 2024. godine; naredba Okružnog suda u Banjaluci – Posebnog odjeljenja za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala broj 11 0 K 034499 24 Kpp 9-p od 04. aprila 2024. godine arhivaru da radi realizacije naredbe za pretresanje pokretnih stvari ovlaštenim službenim licima Uprave za organizovani i teški kriminalitet preda papirnu vreću sa dokazima koja se nalazi u depozitu suda; obavještenje

Uprave za organizovani i teški kriminalitet broj KU-7/23 od 20. marta 2024. godine upućeno Republičkom javnom tužilaštvu Republike Srpske - Posebnom odjeljenju za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala da su tri mobilna telefona preuzeta iz depozita Okružnog suda u Banjaluci, da su dostavljeni Upravi za policijsku podršku radi postupanja po naredbi za pretresanje, a da su 19. marta 2024. godine nakon završeng pretresanja vraćeni u depozit Okružnog suda u Banjaluci; zapisnik Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 K 034499 24 Kpp 8 od 19. marta 2024. godine o vraćanju u depozit privremeno oduzetih predmeta nakon završenog pretresanja; dopis Uprave za policijsku podrušku upućen Okružnom sudu u Banjaluci i Republičkom javnom tužilaštvu Republike Srpske - Posebnom odjeljenju za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala broj 06/2-1-233-363/24 od 13. marta 2024. godine; zapisnik MUP Republike Srpske – Odjeljenja za kriminalističko-tehnička vještačenja i ispitivanja broj 06/2-1-233-363/24 od 12. marta 2024. godine o pretresanju pokretnih stvari – mobilnih telefona privremeno oduzetih od N. G. 1; zapisnik MUP Republike Srpske – Odjeljenja za kriminalističko-tehnička vještačenja i ispitivanja broj 06/2-1-233-363/24 od 12. marta 2024. godine o pretresanju pokretnih stvari – mobilnog telefona privremeno oduzetog od N. G. 2; izvještaj MUP Republike Srpske – Odjeljenja za kriminalističko-tehnička vještačenja i ispitivanja broj 06/2-1-233-363/24 od 13. marta 2024. godine o izvršenom pretresanju pokretnih stvari – mobilnih telefona privremeno oduzetih od N. G. 1 i N. G. 2; naredba Republičkog javnog tužilaštva Republike Srpske - Posebnog odjeljenja za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala broj T12 1 KTK 0002071 23 od 03. aprila 2024. godine kojom se određuje vještačenje mobilnih telefona koji su privremeno oduzeti od N. G. 1 i N. G. 2 od strane Odjeljenja za kriminalističko-tehnička vještačenja i ispitivanja MUP Republike Srpske; obavještenje Uprave za organizovani i teški kriminalitet broj KU-7/23 od 15. jula 2024. godine upućen Republičkom javnom tužilaštvu – Posebnom odjeljenju za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala da su službenici Uprave preuzeli iz depozita Okružnog suda u Banjaluci tri mobilna telefona i da su oni dostavljeni Upravi za policijsku podršku radi postupanja po naredbi za vještačenje; dopis Ministarstva unutrašnjih poslova – Uprave za policijsku podršku broj 06/2-1-233-363/24 od 02. oktobra 2024. godine uz koji je dostavljen nalaz vještačenja; pisani izvještaj o rezultatima vještačenja Odjeljenja za kriminalističko-tehnička vještačenja i ispitivanja MUP Republike Srpske broj 06/2-1-233-363/24 dati nakon vještačenja mobilnih telefona privremeno oduzetih od N. G. 1 i N. G. 2; zapisnik Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 K 034499 24 Kpp 9 od 10. oktobra 2024. godine o vraćanju u sudski depozit privremeno oduzetih predmeta nakon završenog vještačenja; dopis Uprave za organizovani i teški kriminalitet kojim se obavještava Republičko javno tužilaštvo Republike Srpske – Posebno odjeljenje za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala da su u depozit Okružnog suda u Banjaluci vraćeni mobilni telefoni nakon završenog vještačenja broj KU-7/23 od 11. oktobra 2024. godine; rješenje Okružnog suda u Banjaluci - Posebnog odjeljenja za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala broj 11 0 K 034499 23 Kpp od 18. juna 2023. godine kojim je određen pritvor N. G. 1 u trajanju od najduže mjesec dana; rješenje Okružnog suda u Banjaluci - Posebnog odjeljenja za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala broj 11 0 K 034499 23 Kv od 21. juna 2023. godine kojim se odbija kao neosnovana žalba branioca N. G. 1 izjavljena protiv rješenja o određivanju pritvora; izvod iz kaznene evidencije Policijske stanice B. 1 broj 05-04/07-1-3145/23 od 23. juna 2023. godine na ime N. G. 1.

Na prijedlog odbrane u dokaznom postupku saslušani su svjedoci O. Đ. i D. K. 2, te je u svojstvu svjedoka saslušan optuženi, te su izvedeni materijalni dokazi i to: Ugovor o radu na neodređeno vrijeme, br. 01/10-2-1900-1/23 od 24.02.2023. godine, zaključen između poslodavca Javne ustanove „VODE SRPSKE“ Bijeljina i radnika N. G. 1 iz B. 2, Ugovor o radu na neodređeno vrijeme, br. 513/23 od 01.06.2023. godine, zaključen između poslodavca „BRV KONSTRUKCION“ d.o.o. Kotor i radnika N. G. 1 iz B. 2, Licenca, Ministarstva za

prostorno uređenje, građevinarstvo i ekologiju, Vlade Republike Srpske, br. FL-0208/13 OD 11.11.2013. godine, na ime N. G. 1, kojom se ovlašćuje da u oblasti uređenja i građenja može da vrši „reviziju tehničke dokumentacije, hidrotehnička faza i nadzor“, Licenca, Ministarstva za prostorno uređenje, građevinarstvo i ekologiju, Vlade Republike Srpske, br. FL-50722/16 OD 17.06.2016. godine, na ime N. G. 1, kojom se ovlašćuje da u oblasti uređenja prostora i građenja, može da vrši „izradu tehničke dokumentacije, hidrotehnička faza i nadzor“, Licenca, Ministarstva za prostorno uređenje, građevinarstvo i ekologiju, Vlade Republike Srpske, br. FL-5073/16 od 17.06.2016. godine, na ime N. G. 1, kojom se ovlašćuje da u oblasti uređenja prostora i građenja, može da vrši „izvođenje građevinskih radova i nadzor“, Certifikat, Ministarstva za prostorno uređenja, građevinarstvo i ekologiju, Vlade Republike Srpske. br. CRP-GIZ -043/19 od jula mjeseca 2019. godine, na ime N. G. 1, kojom se potvrđuje da je uspješno prošao obuku i stekao ovlašćenja za nadzor i rad u komisijama u vezi energetske efikasnosti i tehničkog prijema novih zgrada, Ugovor o djelu – za stručni nadzor u izvođenju građevinskih radova, zaključen 05.08.2021. godine, između naručioca „BIOPLOD“ d.o.o. Kozarska Dubica i izvršioca nadzora N. G. 1, Ugovor o djelu- za stručni nadzor u toku izvođenja radova na izgradnji benzinske stanice, zaključen 11.10.2021. godine između naručioca „MARIĆ“ d.o.o. Lamovita Prijedor i vršioca nadzora N. G. 1, Rješenje opštine Kostajnica, br. 03-361-38.1/21 od 25.10.2021. godine, kojim se N. G. 1 imenuje za predsjednika Komisije za tehnički pregled infrastrukturnog objekta – regulacije potoka Tavija u Kostajnici, sa zapisnikom o izvršenom tehničkom pregledu od 08.11.2021. godine i zaključkom opštine Kostajnica, isti broj, od 27.10.2021. godine o plaćanju usluga za rad komisije, Rješenje opštine Kostajnica, br. 03-361-58.1/21 od 29.10.2021. godine, kojim se N. G. 1 imenuje za predsjednika Komisije za tehnički pregled stambenog objekta investitora S. A. u Kostajnici, za zapisnikom o izvršenom tehničkom pregledu od 08.11.2021. godine i zaključkom Opštine Kostajnica, isti brojj, od 29.10.2021. godine o plaćanju usluga za rad komisije i Rješenje Opštine Kostajnica, br. 03-361-61.1/22 od 17.03.2023. godine, kojim se N. G. 1 imenuje za predsjednika Komisije za tehnički pregled infrastrukturnog objekta – vodovog Tavija – Gornja Slabinja, investitor Opština Kostajnica, sa zapisnikom o izvršenom tehničkom pregledu od 27.03.2023. godine.

Republički javni tužilac je u završnoj riječi naveo da u cijelosti ostaje kod izmjenjene optužnice, smatrajući da je tokom glavnog pretresa na nesumnjiv način dokazano da je optuženi preduzeo radnje izvršenja krivičnog djela koje mu je stavljeno na teret. Ukazao je da iz izvedenih dokaza, a naročito iz odbrane optuženog, proizlazi da je isti bio u kontaktu sa oštećenim, da je od njega tražio novac, te da je u dva navrata i primio novčane iznose, zbog čega je, po stavu tužilaštva, dokazano postojanje svih bitnih obilježja predmetnog krivičnog djela. Tužilac je dalje istakao da su neosnovani navodi odbrane kojima se osporava svojstvo optuženog kao službenog, odnosno odgovornog lica, navodeći da iz iz njegovog radnog statusa, opisa poslova i konkretno preduzetih radnji nesumnjivo utvrđuje da je postupao u vezi sa službenim ovlašćenjima, te da je upravo u tom svojstvu izlazio na teren, sačinjavao službene izvještaje i davao prijedloge u predmetu stranke, pa je time mogao biti učinilac predmetnog krivičnog djela. Tužilac smatra da odbrana neosnovano pokušava prikazati radnje optuženog kao privatne ili „savjetodavne“, jer se, prema prirodi stvari i izvedenim dokazima, radilo o postupanju u predmetu koji se vodio pred javnom ustanovom kojom je optuženi rukovodio, usljed čega traženje i primanje novca nije moglo imati karakter dopuštenog honorarnog angažmana. Povodom prigovora zakonitosti posebnih istražnih radnji i navodnog podstrekavanja, tužilac je istakao da je zahtijevanje novca prethodilo određivanju tih radnji, pa je krivično djelo već bilo započeto, odnosno ostvareno samim zahtijevanjem poklona, zbog čega nema osnova za zaključak da je optuženi na izvršenje djela bio podstaknut. Tužilac je osporio i navode odbrane kojima se dovodi u pitanje zakonitost pojedinih materijalnih dokaza, uključujući i rezultate vještačenja mobilnih telefona, smatrajući da su isti pribavljeni i izvedeni u skladu sa zakonom. Nadalje, tužilac je ukazao i na druge izvedene dokaze koji, prema njegovoj ocjeni, govore o ranijem načinu postupanja optuženog prema strankama, smatrajući da su takve okolnosti od značaja kako za ocjenu njegove ličnosti, tako i za odluku o vrsti i visini

krivične sankcije, pozivajući se odredbe člana 146. stav 1, člana 276. stav 2. tačka đ), člana 278. i člana 279. stav 2. ZKP RS. Zbog svega navedenog, tužilac je predložio da sud optuženog oglasi krivim, izrekne mu kaznu po zakonu, obaveže ga na naknadu troškova krivičnog postupka, odluči o imovinskopravnom zahtjevu oštećenog, oduzme protivpravno pribavljenu imovinsku korist, te izrekne odgovarajuću mjeru zabrane vršenja službe, cijeneći kao otežavajuće okolnosti njegovo držanje nakon izvršenja djela i odsustvo kajanja.

Oštećeni N. G. 2 se pridružio završnoj riječi republičkog javnog tužioca.

U završnoj riječi branilac optuženog naveo je da tužilaštvo nije na jasan i određen način konkretizovalo ni radnju izvršenja, ni službeno svojstvo optuženog, niti uzročnu vezu između primljenog novca i bilo koje službene radnje iz nadležnosti optuženog. Posebno je ukazao da se u konkretnom slučaju miješaju dva pravno različita postupka – legalizacija bespravno izgrađenog objekta, za koju je nadležna jedinica lokalne samouprave, i izdavanje vodne saglasnosti, koja predstavlja samo jedan od uslova u tom postupku, pri čemu „Vode Srpske“ nisu organ nadležan za legalizaciju kao takvu. Branilac je dalje naglasio da optuženi nije imao ovlašćenje da samostalno odlučuje o izdavanju vodne saglasnosti, već da se njegova uloga svodila na izlazak na lice mjesta, tehničku provjeru i dostavljanje zapažanja, dok su se predmeti formalno obrađivali i okončavali u Bijeljini, uz odlučivanje ovlašćenih lica ustanove. U tom smislu odbrana je tvrdila da optuženi nije imao „efektivnu vlast“, niti autonomiju odlučivanja, pa samim tim ni svojstvo službenog lica u smislu koji zahtijeva inkriminacija primanja mita, naročito jer je bio zaposlen po ugovoru o radu kao radnik, a ne kao imenovano ili posebno ovlašćeno službeno lice. Branilac smatra da, polazeći i od hipotetičke pretpostavke da se optuženom prizna svojstvo službenog lica, branilac je ukazao da optužba ni tada ne bi bila održiva, jer nije određeno navedeno koju je to službenu radnju optuženi nezakonito preduzeo, niti da li je novac navodno tražen za izdavanje vodne saglasnosti ili za „završavanje“ legalizacije, što po odbrani predstavlja odlučnu manjkavost optužbe. Uz to je istaknuo da je oštećeni dva puta odbijen sa zahtjevom za vodnu saglasnost, pa iz samog ishoda upravne procedure proizlazi da optuženi nije pogodovao stranci niti je mogao obezbijediti ishod koji mu se stavlja u vezu sa primanjem novca. Odbrana je, nadalje, dovela u pitanje vjerodostojnost oštećenog, ističući da je sam izjavio da optuženog ne bi ni prijavio da je „završio“ ono što je tražio, te da je prijavu podnio tek nakon druge odbijenice, pri čemu je ostalo nejasno zbog čega se njegova prijava tretira kao kredibilna iako i njegovo sopstveno postupanje, po stavu branioca, otvara pitanje krivičnopravne odgovornosti za davanje mita. Takođe je ukazano da je u trenutku lišenja slobode optuženi već prestao da radi u JU „Vode Srpske“. U odnosu na ostale dokaze, branilac je naveo da iskazi pojedinih svjedoka nemaju dokaznu vrijednost neposrednog saznanja, već se svode na posredna kazivanja i glasine, te da ne mogu biti valjan osnov za utvrđivanje odlučnih činjenica. Posebno je naglasio da svjedoci odbrane, kao i drugi izvedeni dokazi, potvrđuju da je angažman optuženog bio pretežno stručne i tehničke prirode, u vezi sa obilaskom terena, fotografisanjem objekta i davanjem mišljenja o tehničkim uslovima, a ne odlučivanjem o pravima stranke u postupku legalizacije. Nadalje, branilac je ostao kod prigovora zakonitosti posebnih istražnih radnji, navodeći da je naredba za njihovo sprovođenje zasnovana isključivo na izjavi jednog, po ocjeni odbrane, nekredibilnog prijavitelja, bez prethodne provjere iz više izvora i bez konkretizacije na koji način bi optuženi mogao izvršiti krivična djela trgovine uticajem i primanja mita. Po stanovištu odbrane, takva naredba nije bila zasnovana na dovoljno određenom stepenu osnova sumnje, usljed čega su i svi dokazi pribavljeni na njenom temelju zahvaćeni nedostatkom zakonitosti kao „plodovi otrovne voćke“. U konačnom, branilac je osporio i zakonitost te stručnu pouzdanost vještačenja mobilnih telefona, navodeći da lice koje je vještačenje obavilo ne ispunjava potrebne formalne i stručne uslove za vještaka u toj oblasti, te da se na takvom nalazu ne može zasnivati osuđujuća odluka. Polazeći od svega iznesenog, branilac je predložio da sud, usljed nedostatka dokaza o krivičnoj odgovornosti optuženog, donese oslobađajuću presudu.

Optuženi se saglasio sa završnom rijeci branioca te istakao da je u predmetu oštećenog postupao isključivo u granicama svojih stručnih i radnih ovlašćenja, odnosno da je njegov angažman bio ograničen na izlazak na teren, sačinjavanje zapisnika i dostavljanje izvještaja nadležnima u Bijeljini, bez samostalnog odlučivanja o izdavanju saglasnosti. Posebno je istakao da JU „Vode Srpske“ nije organ nadležan za legalizaciju objekata, te da je u konkretnom predmetu sve što je sa njegove strane preduzeto bilo zakonito i u skladu sa procedurom. Nadalje, optuženi je naveo da sporni novac nije bio u vezi sa službenim postupanjem u okviru „Voda Srpske“, nego sa njihovim međusobnim privatnim dogovorom nakon pokretanja procedure, te da iz samog toka postupka proizlazi da oštećenom nije pogodovao niti mu je mogao obezbijediti nezakonit ishod. U tom smislu ukazao je i na poruke od 6. juna, za koje tvrdi da potvrđuju da je oštećenog upućivao na dalje postupanje pred drugim nadležnim organom, a ne da je od njega tražio novac radi službene intervencije.

U smislu odredbe člana 295. stav 2. ZKP RS sud je ocijenio sve izvedene dokaze kako pojedinačno, tako i u vezi sa ostalim dokazima, pa je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Oštećeni N. G. 2 je u svom iskazu naveo da živi u O. sa suprugom, te da je ranije radio u Švajcarskoj. Dalje je naveo da se u blizini njegove kuće nalazi potok koji završava na njegovom zemljištu, te da je upravo s tim potokom imao mnogo problema. Pojasnio je da su mještani već ranije (dok je živio u Švajcarskoj) postavili cijevi i napravili put preko potoka, te da je „ostatak potoka bila divlja deponija“. Dodaje da je u tom preostalom dijelu postavio deset cijevi od putne komunikacije do protoka koji ide ispod asfalta, te da je “10 cijevi 10 metara”, odnosno da su te cijevi koje je postavio naslonjene na postojeće cijevi. Ističe da nije samoinicijativno postavio cijevi, već da je prvo pozvao sve institucije, uključujući komunalnu inspekciju, „Puteve Srpske“, sanitarnu inspekciju i predstavnike […], jer put pripada […], te da je pozvan i gospodin J. kao direktor […]. Naveo je da mu je tada “žena” iz sanitarne inspekcije iz Opštine savjetovala da o svom trošku naruči kamion, naruči bager, da se to očisti, te da preostalu rupu od 10 metara nastavi cijevima i spoji sa cjevovodom ispod asfalta, čime bi bilo onemogućeno da se tu baca smeće, te je naveo da je upravo tako i postupio. Istakao je da je sve uradio propisno, sa istim profilom cijevi kao što je i prethodni dio već bio zacijevljen, te da nakon uklanjanja smeća taj potok više nije pravio nikakve probleme i da je „čisto kao suza“. Oštećeni je zatim naveo da poslije toga nije bilo nikakvih prijava, niti je iko imao razloga da ga prijavljuje, sve do dolaska inspektorice S. Đ., što je bilo, prema njegovoj procjeni, prije dvije do dvije i po godine. Navodi da je ona došla njegovoj kući i predstavila se kao vodni inspektor iz Grada Prijedora. Tom prilikom mu je rekla da ima „pritisak“ da dođe i da mu naloži da se mora javiti vodnom inspektoru u Prijedoru, odnosno Republičkom vodnom inspektoru u Prijedoru. Oštećeni navodi da je to odbijao, jer je znao da oni nisu nadležni, jer se radi o putnom pojasu i pitanju koje je prije 22 godine riješeno. Naveo je da mu nije rekla zašto treba da ide tom inspektoru, osim što je ponavljala da mora otići. Tada je odbio je da potpiše zapisnik na licu mjesta, da bi kasnije dobio „pismo“ iz Opštine da mora lično doći u kancelariju, te je tamo, kako kaže, ponovo bio „prisiljavan“ da se obrati Republičkom vodnom inspektoru „zbog potoka“ (bez konkretnijeg objašnjenja), što je on uporno odbijao, ponavljajući da oni nisu nadležni. Istakao je da mu je inspektorica S. Đ. rekla da ode kod „N. G. 1, vodnog inspektora“, te da je upravo od nje prvi put čuo njegovo ime i prezime i da ga ranije uopšte nije poznavao. Naveo je da su mu rekli da će, ako ne ode kod vodnog inspektora, dobiti kaznu od 1.000 KM, što se i desilo, pa je tu kaznu platio. Potom je dobio i drugu kaznu od 500 KM. Prema navodima oštećenog, kazne je dobijao zato što je odbijao da ode kod inspektora. Navodi da je, nakon što je platio i drugu kaznu, inspektorica S. Đ. mu rekla da ne bude tvrdoglav, te da mora otići ili će dobiti novu kaznu. Ističe da je tada popustio, a inspektorica mu je objasnila gdje se ta kancelarija nalazi i da je nakon toga otišao kod optuženog. Oštećeni je dalje naveo da je prvi put, kada je došao u kancelariju, pitao za gospodina N. G. 1, a da je optuženi, čim je čuo njegov glas, izašao iz kancelarije i rekao: „A, stigao si“. Takođe je naveo, da mu optuženi nije dopustio da mu bilo

šta objasni, nego je odmah donio papir formata A4 i olovku i rekao: „Piši“, uz naznaku da će on diktirati. Oštećeni je naveo da je pitao: „Gospodine N. G. 1, zašto da ja ručno pišem, imate tu sekretaricu, imate dva računara, ja nisam baš nešto vješt u rukopisu, ja sam stolar, zašto to ne pišemo mašinom“, ali da je optuženi odgovorio: „Ne, ne, ne, ti piši sam svojom rukom“. Iskazao je da mu je optuženi tada rekao: „Piši zahtjev za legalizaciju toga potoka ili tih cijevi“, te da mu je sve diktirao, a on rukom pisao. Naveo je da je u zahtjevu pisalo da traži legalizaciju tih cijevi, te da je zahtjev bio naslovljen na „Vode Republike Srpske“ Bijeljina. Dodao je i da je, dok je pokušavao objasniti stvari u vezi potoka, optuženi stalno govorio da je to „kontra i sve obratno“, odnosno da je sve što je on uradio „kontra i sve obratno“. Nakon toga je taj zahtjev ostavio u kancelariji, a optuženi mu je rekao: „Doći ću ti kući“, pojašnjavajući da će doći da pogleda stanje na licu mjesta i vidi te cijevi. Nekoliko dana kasnije optuženi je, prema iskazu oštećenog, došao njegovoj kući. Oštećeni je naveo da je tada pokušao objasniti da, ako problema i ima, svi su drugi krivi, a ne on, jer kod njega ništa nije sporno, ali da ga optuženi nije mnogo slušao. Umjesto toga ga je poveo uz kameni put do njegove kuće i zaustavio se tačno na mjestu koje nije pokriveno kamerama. Iskazao je da se optuženi naslonio rukom na kapiju i upitao ga: „Je li N. G. 2, kolika je plata u Švajcarskoj?“ Na to mu je odgovorio: „Imenjače, ja 22 godine nisam u Švajcarskoj i ne znam kolika je plata sada, ali u Švajcarskoj ima i velikih plata i nižih plata, zavisi od profesije, ko šta radi.“ Nakon toga ga je optuženi upitao: „Je li 4.000 hiljade?“, a kada mu je oštećeni odgovorio da vjeruje da ima i tolikih, ali i većih i manjih plata, optuženi je rekao: „Daćeš mi 4.000 hiljade da ovo sredim“. Oštećeni je naveo da mu je tada odgovorio: „Gospodine N. G. 1, ako moram, ja izbora nemam.“ Dalje je iskazao da je optuženi zatim ušao s njim u njegovu slavsku prostoriju, gdje su popili po rakiju, te mu rekao da će doći po pola novca. Naveo je da, pošto ne drži pare u kući od ranije pljačke kuće, uvijek nastoje da nemaju novac u kući, pa je optuženom rekao: „Vi se meni javite, kada budete dolazili, ja ću taj novac spremiti.“ Iskazao je i da je optuženom predlagao da, ako je nešto sporno, mogu sve izvaditi bagerom, govoreći da to košta oko 300 maraka i da se stvar može riješiti, ali da optuženi to nije dozvolio, navodeći da tu prolazi vodovod i telefon i da bi voda u tom slučaju razorila i put. Nakon toga su on i supruga, prema njegovom iskazu, otišli u banku i podigli 1.000 eura. Naveo je da su te novčanice, sve u apoenima od po 100 eura, uredno uslikali, da je okretao serijske brojeve da se vide, da su fotografije i u njegovom i u supruginom telefonu, te da su novac u kući, na stolu, složili i spakovali u kovertu. Iskazao je da je potom čekao da optuženi dođe po novac, te da ga je optuženi jednog dana pozvao i rekao: „Ja ću doći po onaj novac“, nakon čega je, kako svjedok kaže, „on došao po taj novac“. Naveo je da su još ranije razmijenili brojeve telefona i da je optuženi u njegovom telefonu bio sačuvan kao „G., vodni inspektor“. Iskazao je da je optuženi došao u njegovu kuću po taj novac, da ga je prethodno nazvao i rekao: „Doći ću po pare“, te da je, kada je došao oko 15.30 časova, oštećeni pozvao suprugu telefonom da donese pripremljenu kovertu. Supruga je donijela kovertu, predala je njemu, a zatim se udaljila, nakon čega je oštećeni predao novac optuženom. Naveo je da ga je tada posebno pogodilo to što je optuženi poderao kovertu i počeo brojati „ukradeni novac“, te da je taj novac strpao u džep bez koverte, a kovertu odložio i bacio na sto. Naveo je da mu je kasnije bilo žao što tu kovertu nije sačuvao, jer tada nije ni pomišljao da će podnijeti prijavu. Na pitanje šta je pisalo na koverti, odgovorio je da je pisalo „Za vodnog inspektora G.“, što je njegova supruga napisala. Naveo je i da je supruga tom prilikom donijela novac, predala ga njemu u ruke i izašla, te da je vidjela optuženog. Naveo je da je optuženog pitao: „Gospodine, N. G. 1, kod nas nisu legalizirane mnoge zgrade, mnoge kuće, pa možda ni prijedorska bolnica, a Vi mene tjerate da legaliziram 10 cijevi. Ja sam ovu kuću napravio, imam sve i jedan dokument za njega. Stvarno ne znam kako se to legalizira, tih 10 cijevi“, a da mu je optuženi tada rekao: „Ništa se ne sekiraj, ja imam sve ljude za to i ja ću ti poslati brojeve telefona i geometara i nekoga biroa koji se bavi tim poslovima. I tako je stvarno i bilo.“ Iskazao je da mu je to optuženi rekao nakon što je primio taj novac, kada ga je pitao šta da radi dalje. Upitan oštećeni je izjavio da je taj novac dao optuženom prije dobijanja projektne dokumentacije. Naveo je da mu je optuženi zatim poslao brojeve geometra i osobe iz biroa za crtanje, da je geometar došao pred njegovu kuću, pogledao sve, pružio metar u potok, zapisao neki broj i

rekao da to košta 150 maraka, koje mu je on dao bez ikakvog papira ili računa. Dalje je naveo da je arhitekta kojeg je optuženi predložio da napravi elaborat, s njim dogovorio sastanak u kafani preko puta opštine u Prijedoru, tamo mu predao papire i rekao da to košta 400 maraka, koje mu je oštećeni platio, takođe bez računa, a taj arhitekta je rekao da će jedan primjerak elaborata odnijeti optuženom, dok je drugi primjerak dao oštećenom. Nakon toga je, prema iskazu oštećenog, iz „Voda Srpske“ dobio „odbijenicu“, odnosno pismo u kojem piše da to nije u nadležnosti „Vode Srpske“. Naveo je i da je poslije toga dobio još jedno pismo od „Voda Srpske“, u kojem, kako je izjavio, pisalo da se to nalazi u putnom pojasu, da „Vode Srpske“ nisu nadležne i da mu ne mogu izvršiti legalizaciju na tuđem posjedu. Kada je dobio to drugo pismo, nazvao je optuženog i rekao mu da je stigla „odbijenica“, a optuženi mu je rekao da uslika to pismo i pošalje mu na Viber ili WhatsApp. Oštećeni je to uradio. Naveo je da ga je optuženi kratko nakon toga nazvao i rekao: „N. G. 2, nemoj više ništa da se brineš, tebi više nikada niko neće dolaziti i nećeš više nikada imati nikakvih problema, ali daj molim te, poslaću ti svoju ćerku da joj daš ostatak novca.“ Optuženom je rekao da ne može dati njegovoj kćerki novac, da ne zna ni da li on ima kćerku, te da bi želio postaviti još pitanja da vidi kako je to moguće. Dalje je iskazao da je, shvativši da nema ništa napismeno od optuženog, odlučio da mu pošalje jednu SMS poruku, a ne poruku putem aplikacija, kako se ne bi mogla izbrisati. Naveo je da mu je poslao poruku sadržaja: „Imenjače, meni penzija stiže 12. juna, je li ti dovoljno još 1.000 eura, je li moram namiriti ostatak koji fali do četiri hiljade“, a da mu je optuženi odgovorio takođe SMS-om: „Imenjače, dovoljno je još 1.000 eura, pa kada dođemo pijemo rakiju, ali daj molim te, daj te pare mojoj kćerki.“ Naveo je da mu je to smetalo, da jedan otac svoje dijete petlja u to, zbog čega je uporno odbijao da da pare njegovoj kćerki i insistirao da optuženi dođe sam po novac. U tom periodu je, prema navodima oštećenog, optuženog već prijavio policiji, opisujući da je otišao kod policajca kojeg poznaje i ispričao mu šta se događa, nakon čega ga je taj policajac odveo kod načelnika Odjela za teški kriminalitet, kojem je takođe sve ispričao. Dalje je naveo da ga je optuženi, jer nije htio da novac preda njegovoj kćerki, jednog dana nazvao i rekao: „Okej, doći ću u subotu, ja sam u Crnoj Gori, doći ću u subotu po taj novac“, na šta mu je oštećeni rekao da dođe ujutro, odnosno da se optuženi sam najavio da će doći po novac. U međuvremenu je oštećeni slučaj prijavio policiji, koji su odradili operativni dio posla, u vidu postavljanja video nadzora i slično. Policija mu je rekla da dovede optuženog na isto mjesto na kojem je uzeo novac i prvi put, ali da će ovaj put novac biti obilježen, na šta je on i pristao. Dalje je naveo da je optuženi došao u 10 sati, u svom Mercedesu. Postupio je kao i prvi put, pozvao suprugu sa sprata da mu donese novac. Naveo je da je predao novac optuženom, s tim da su mu policijski službenici rekli da ponese kapu i stavi je na glavu kada budu izlazili, kao znak da je „sve prošlo kako treba“. Obilježeni novac je bio, koliko se sjeća, u apoenima od 3 novčanice po 200,00 eura, a ostatak u novčanicama od 50,00 eura. Optuženi je tada lišen slobode kojom prilikom je optuženom, prema navodima oštećenog, novac ispao iz džepa. Prilikom unakrsnog ispitivanja oštećeni je izjavio da mu je inspektorica S. Đ. rekla da mora otići kod Republičkog vodnog inspektora i da je zbog toga mislio da je optuženi inspektor. Naveo je da je u njegovoj kancelariji vidio natpis „Vode Srpske“, ali da ne zna da li je na vratima pisalo da je riječ o republičkom inspektoru. Na pitanje zašto je davao novac, odgovorio je da mu optuženi nikada nije rekao zašto tačno traži novac, već samo: „Daćeš mi četiri hiljade, da ti ovo sredim.“ Na pitanje šta je pisao u zahtjevu, rekao je: „To što mi je on izdiktirao“, odnosno „zahtjev za legalizaciju tih cijevi...potoka, ne znam ni ja“, dodajući: „Ja nisam tražio ništa, on me natjerao da to pišem.“ Takođe je izjavio da nije znao da optuženi više ne radi u „Vodama Srpske“, nego je bio u ubjeđenju da on tamo radi, jer je tamo dolazio i bio „natjeran“ da ode upravo tamo. Upitan kada je optuženom dao prvi novac, izjavio je da tačan datum ne zna, te dodao da je novac dao prije dobijanja projektne dokumentacije. Na upit suda na ime čega je optuženi tražio 4.000 maraka, rekao je da mu to nije objasnio, već da je samo rekao: „E daćeš mi 4.000, da ti ovo sredim.“ Takođe je naveo da se prvog predavanja novca sjeća po tome što je bilo poslije radnog vremena optuženog, negdje oko tri ili pola četiri popodne. Oštećeni je postavio imovinskopravni zahtjev u opredijeljenom iznosu od 4.050,00 KM i to na ime „nezakonito“ izrečenih novčanih kazni u iznosu od 1.000,00 KM i 500,00 KM, na ime troškova

inženjera za elaborat u iznosu od 400,00 KM, troškova geometra u iznosu od 150,00 KM, te 1.000,00 eura koje je u koverti dao optuženom. Pored navedenog, tražio je i da mu se vrati telefon koji mu je oduzet tokom postupka, odnosno da mu se nadoknadi šteta u vezi navedenog.

Svjedok D. G., supruga oštećenog, izjavila je da zajedno sa suprugom živi u O., u ulici […], te da se u blizini njihovog imanja nalazi potok, koji su prethodno mještani zacijevili, a oni su se nastavili na te cijevi koje su već bile postavljene. Problemi su nastali kada je njihova komšinica M. K. 2, koja je inače zaposlena kao inspektor u Opštini, naslijedila kuću u komšiluku i počela tu da živi, pa svjedokinja sumnja da je upravo ona počela da ih prijavljuje. Svjedokinja je potvrdila da je inspektorica S. Đ., unazad otprilike 3-4 godine, od oštećenog N. G. 2 zahtijevala da dođe kod njih u opštinu i da ga je uslovila da se javi optuženom, kao republičkom vodnom inspektoru, inače će plaćati kazne, te dodala da je nakon toga S. Đ. dolazila par puta i molila oštećenog da ide to riješavati, inače će kazne stalno dolaziti. Potvrdila je i da su stigle 2 kazne, i to prva u iznosu od 1.000,00 KM, a druga od 500,00 KM. Navodi da je njen suprug bio kod optuženog u kancelariji, te joj je prenio da mu je optuženi zahtijevao da napiše zahtjev za legalizaciju svojeručno, te da je optuženi rekao da će doći kući da vidi situaciju. Sjeća se i da je jednog dana optuženi došao, te da je tražio od njenog supruga novac u iznosu od 4.000,00 KM kako bi im legalizovao ono što su napravili na spornom mjestu, a nedugo nakon toga je i poslao svoje ljude, kako kaže, kako bi riješili problem, u smislu geometra i drugih stručnih lica. Navodi da je optuženi prvi put došao po dio novca, u iznosu od 1.000,00 KM (u apoenima od 100,00 eura), koji su svjedokinja i njen suprug pripremili, uslikali novčanice i stavili u kovertu, koju su potpisali na ime N. G. 1. Kada je optuženi došao, predala je kovertu sa novcem svom suprugu, koju je predao optuženom, a isti je poderao kovertu i uzeo novac, nakon čega su njih dvojica popili po rakiju, kratko porazgovarali, te je optuženi otišao. Potvrdila je i da su od strane „Vode Srpske“ dobili odbijenicu, sa obrazloženjem da nisu nadležni za sporni problem. Nakon toga, njen suprug je prijavio slučaj policiji. Navodi da je njen suprug pitao optuženog da li je problem da pripremi 1.000,00 eura, ili mora da namiri na 4.000,00 KM, zbog kursa eura, na šta mu je optuženi odgovorio da nije problem i da može 1.000,00 eura. Kada je došao drugi put po novac, koje novčanice su bile obilježene, uzeo je novac, a zatim je i uhapšen. Odgovarajući na pitanja branioca optuženog, navela je da je moguće da je taj drugi navrat uzimanja novca bio u šestom mjesecu 2023. godine, te da tada nije imala saznanja da optuženi nije više zaposlen u „Vode Srpske“.

Svjedok I. K. P. je navela da je zaposlena u Javnoj ustanovi „Vode Srpske“, Područna kancelarija Prijedor. Najprije je bila pripravnik od 2014. godine, a za stalno je zaposlena od 2018. godine. Na mjesto šefa Područne kancelarije Prijedor postavljena je 01.07.2023. godine, dok je prije nje na toj funkciji bio optuženi. U relevantnom periodu u kancelariji su, pored nje, bili zaposleni M. K. 1, B. P. i optuženi. Objašnjavajući rad i nadležnost ustanove, svjedokinja je navela da se građani obraćaju njihovoj kancelariji kada imaju problem koji se tiče voda, plavljenja ili objekata povezanih sa vodotokom, te da od ustanove traže vodnu dozvolu, vodnu saglasnost ili smjernice. Posebno je pojasnila da Javna ustanova „Vode Srpske“ nije inspekcijska ustanova i da njihovi zaposleni nisu inspektori. Njihov posao nije inspekcijski nadzor, nego izdavanje vodnih dozvola, saglasnosti i smjernica, dok njihov rad kontroliše vodna inspekcija. U tom smislu je navela da ustanova postupa tako što, kada stranka dođe sa određenim problemom, službenici najprije izlaze na lice mjesta, sačinjavaju zapisnik, potom u kancelariji izrađuju izvještaj sa terena, uz koji prilažu fotografije, podatke o lokaciji, provjeru katastarskih čestica i opis onoga što stranka traži. Nakon toga daju interno mišljenje i zaključak da li se u konkretnom slučaju može izdati vodna saglasnost ili ne, odnosno da li zahtjev treba odbaciti. Taj posao je, kako je rekla, u osnovi tehničke prirode, a zatim se sve šalje u Bijeljinu, gdje se dalje odlučuje. Prema njenom iskazu, u odlučivanju učestvuju šef kancelarije, načelnik i direktor, a konačni akt potpisuje direktor. U vezi sa oštećenim navela je da ga poznaje „iz kancelarije“, odnosno da ga je viđala kada je dolazio u službene prostorije, i to, koliko se sjeća, dva ili tri puta. Prvi put je, prema njenom iskazu, oštećeni došao u kancelariju u novembru

2022. godine. Tada je odmah ušao kod optuženog. Nakon toga je u kancelariji tražen papir da oštećeni napiše zahtjev. Svjedokinja je navela da je M. K. 1 nosio papir u kancelariju da optuženi popuni zahtjev rukom, te da se radilo o običnom, čistom papiru, a ne o posebnom formularu i da je to kod njih bila uobičajena procedura. U to vrijeme, kako je navela, bilo im je poznato samo da je riječ o problemu iz O. i da oštećeni ima problem sa šahtom, za koji su postojale pritužbe da pravi problem, odnosno da dolazi do plavljenja. Oštećeni je, prema njenom razumijevanju, došao da vidi kako da riješi taj problem i da dobije saglasnost da taj šaht može ostati na tom mjestu. Svjedokinja je zatim detaljno objasnila da se u trenutku kada stranka prvi put dođe u kancelariju ne može unaprijed znati da li je predmet u nadležnosti „Voda Srpske“. Izjavila je da se tada eventualno zna samo lokacija u opštem smislu, ali da se tek nakon izlaska na teren, fotografisanja mjesta, okvirne provjere lokacije i potom povratka u kancelariju, kada se pribave zvanični podaci o nekretninama i katastarskim česticama, može pouzdano utvrditi čija je nadležnost. U tom smislu je pojasnila da tek kada službeno lice izađe na lice mjesta, utvrdi gdje se objekat nalazi, izvrši provjeru broja katastarske čestice i uporedi stanje sa službenim podacima, može zaključiti da li se radi o vodnom zemljištu ili o nečem drugom. U konkretnom slučaju, nakon izlaska na teren i provjere podataka, moglo se utvrditi da to nisu katastarske čestice „Voda Srpske“, da nije riječ o njihovom zemljištu, odnosno da nije riječ o vodnom zemljištu. Zbog toga je objasnila da njihova nadležnost tu prestaje, odnosno da za konkretan slučaj nisu bile nadležne „Vode Srpske“, nego je bilo očigledno da se radi o putnom pojasu. Dodala je da je zbog toga oštećeni trebao da se obrati i „Putevima Republike Srpske“. Dalje je objasnila da je procedura nakon izlaska na teren takva da službenici Područne kancelarije Prijedor sačine svoj zapisnik i izvještaj, te daju interno mišljenje, koje se dostavlja zajedno sa predmetom u Biljeljinu. Njihovo mišljenje nadležni u Bijeljini u većini slučajeva uvaže, osim ako se nešto učini spornim ili se primjeti neka okolnost zbog koje treba drugačije postupiti. Upitana može li šef kancelarije samostalno izdati saglasnost, svjedokinja je odgovorila da ne može. Navela je da može izaći na teren i sačiniti zapisnik, ali da konačno odlučivanje ne vrši jedan čovjek samostalno, nego se predmet razmatra kroz internu proceduru i konsultacije sa Bijeljinom. Zato je, prema njenom iskazu, optuženi mogao izaći na lice mjesta i sačiniti zapisnik, ali nije mogao sam izdati saglasnost. U vezi sa predmetom oštećenog, svjedokinja je navela da je on poslije prvog dolaska dolazio još jednom, i to vjerovatno početkom 2023. godine, možda u januaru ili februaru. Tada ga je ponovo vidjela kako prolazi hodnikom i ulazi kod optuženog. Nije znala sadržaj njihovog razgovora, niti joj je optuženi o tome išta konkretno pričao. Međutim, navela je da su se u kancelariji, na jutarnjoj kafi, interno šalili i oštećenog zvali „imenjak“, pa su znali reći: „evo opet je došao imenjak“. Kroz te interne razgovore bilo im je poznato da ima problem sa šahtom i da postoje pritužbe drugih građana da taj šaht pravi problem okolnim mještanima. Nije joj poznato da li je optuženi pisao izvještaje nakon izlaska na teren, ali je izjavila da bi po pravilu trebalo da je pisao, jer je to dio njihove redovne procedure. Dodala je i da se u razgovorima u kancelariji pominjalo da će ili da je već uputio oštećenog da pribavi projekat izvedenog stanja, ali je naglasila da to nije znala iz formalnog spisa nego iz internih razgovora. Na upit da li službenici njihove ustanove preporučuju strankama određena lica, projektante, arhitekte ili slično, svjedokinja je izjavila da se u to ne miješaju i da to ne rade upravo da ne bi došlo do sukoba interesa. Dodala je da eventualno mogu stranku uputiti kome da se obrati ako predmet nije u njihovoj nadležnosti, na primjer „Putevima Republike Srpske“, ali da ne preporučuju konkretna privatna lica. U vezi sa imovinskopravnim pitanjima, svjedokinja je pojasnila da i to moraju provjeravati da bi utvrdili da li uopšte postoji njihova nadležnost. U tom smislu je rekla da se u konkretnom slučaju odmah, nakon provjere na terenu i u kancelariji, vidjelo da to nije katastarska čestica „Voda Srpske“, nego prostor koji pripada putnom pojasu, zbog čega „Vode Srpske“ nisu imale nadležnost da izdaju traženu saglasnost.

Svjedok M. K. 1, zaposlen kao viši stručni saradnik za vodopravne akte u JU „Vode Srpske“ Bijeljina, izjavio je da poznaje optuženog, koji mu je u toku 2020. godine do početka juna 2023. godine bio šef područne jedinice u kojoj je bio zaposlen, a sa istim je bio u dobrim

i službenim odnosima, te je dodao da je optuženi napustio radno mjesto zbog novog zaposlenja. Svjedok se u osnovi bavio upravnim postupkom izdavanja vodopravnih akata. Objasnio je da kada zaprimi predmet, poziva Bijeljinu kako bi dobio broj protokola, a zatim predmet nosi kod šefa (tada optuženog) koji određuje ko će zadužiti predmet, a isti je i sam zaduživao predmete i izlazio na teren. Poznato mu je da je bio formiran predmet oštećenog N. G. 2, a istog je vidio kada je dolazio podnijeti zahtjev, koji su mu pomogli oni napisati, kako navodi, odnosno kolege, jer je to inače i praksa, kada je u pitanju stranka kojoj treba pomoć, te se ne sjeća da li je on pisao taj zahtjev. Objasnio je da su vrata kancelarija bila otvorena i da su se svi mogli čuti, te opisao da inače, kada stranka dođe, može ući kod bilo koga od zaposlenih, s obzirom da su kancelarije u krug, a nemaju lice koje je zaduženo za prijem stranaka. Takođe, jedne prilike je dolazio jedan momak, koji je ostavio neku dokumentaciju i rekao da je to od N. G. 2 za N. G. 1. Odgovarajući na pitanja odbrane, svjedok je pojasnio da se zahtjev oštećenog nije odnosio na izdavanje vodopravnih akata, tj. rješenja o izdavanju vodne dozvole, vodne saglasnosti ili zaključka o izdavanju vodnih smjernica, nego je bilo vezano za neki propust, koliko se sjeća, a takvo saznanje mu je prenio optuženi, kada mu je pričao ukratko o tome na jutarnjim diskusijama. Pojasnio je da se uz zahtjev prilaže posjedovni list, kopija plana, kopija lične karte i dodatna potrebna dokumentacija. U konkretnom slučaju, optuženi mu je trebao izdati odgovor na zahtjev, a prethodno da izađe na teren, utvrdi činjenično stanje, napiše izvještaj sa terena i na osnovu tog izvještaja sa terena formira odgovor na zahtjev. Takav odgovor, uz izvještaj sa terena, šalje se u Bijeljinu, koji donose konačnu odluku, te dodao da optuženi nije imao ovlaštenje sam izdati saglasnost. Navodi da je optuženi prestao da radi u JU „Vode Srpske“ početkom juna 2023. godine. Takođe, pojasnio je da sa republičkom vodnom inspekcijom sarađuju, ali nisu isti organ, jer su gradska i republička inspekcija nezavisan organ. Pored toga, naveo je da svakoj stranci izađu u susret, te ih upute na nadležni organ, ukoliko ustanovi da oni nisu nadležni. Potvrdio je i da se saglasnosti pišu na izrađenu projektnu dokumentaciju objekta koji ide na građevinsku dozvolu, a isto tako saglasnosti se daju na nelegalni objekat kako bi išao u proces legalizacije, a pored dobijanja saglasnosti, objekat mora dobiti građevinsku pa upotrebnu dozvolu (koju izdaje jedinica lokalne samouprave), da bi bio legalizovan. Takođe, potvrdio je da su na zahtjev stranke dužni izaći na teren, izvršiti fotografisanje, te sačiniti zapisnik, nakon čega sačinjavaju izvještaj sa terena. Ne sjeća se da li je izvještaj sa pratećom dokumentacijom poslat u Bijeljinu, niti da li su „Vode Bijeljine“ poslali informaciju N. G. 2 da mora da uredi projekat izvedenog stanja, niti se sjeća tačno da li je oštećeni podnosio drugi zahtjev.

Svjedok S. Đ., zaposlena u Gradskoj upravi Prijedor kao vodni inspektor od 2019. godine, izjavila je da poznaje optuženog službeno, jer su ranije poslovno sarađivali. Objasnila je da „Vode Srpske“ Područna kancelarija Prijedor izdaje vodna akta, a oni kontrolišu ispunjenost uslova iz tih vodnih akata. Oštećenog N. G. 2 poznaje kao stranku u postupku, čiji slučaj je započeo po prijavi republičke vodne inspekcije u kojoj je bilo navedeno da se izvode radovi nasipanja potoka. Tada je izašla na lice mjesta, ali oštećenog tu nije zatekla, niti je u trenutku kontrole, u maju 2022. godine zatekla nasipanje, jer su radovi, kako navodi, već ranije izvedeni, možda čak i 2013. godine, te je navedene prilike sačinila službenu zabilješku, u prisustvu supruge oštećenog, koju je svjedokinja zamolila da N. G. 2 sutradan pristupi u kancelarije, čemu se isti i odazvao, nakon čega su sačinili zapisnik gdje je konstatovano da su ti radovi izvedeni znatno ranije, da je prvo došlo do zacijevljenja potoka izgradnjom makadamskog puta tzv. […] ulica, a zatim je izvršio zacijevljenje ostalog dijela ispred njegove kuće, za šta nije imao vodna akta, zbog čega ga je uputila na pribavljanje istih. Te prilike oštećeni nije potpisao zapisnik, jer je kako kaže bio ogorčen, te je tvrdio da je svojim sredstvima zaštitio državnu imovinu. Situacija je bila sporna, jer je ispod makadamskog puta urađen propust preko rijeke, a zatim ide regionalni put, pa je oštećeni N. G. 2 spojio cijevima na taj propust ispod regionalnog puta. Tada je zatražila mišljenje od JU Vode Srpske Područna kancelarija Prijedor kao nadležne institucije šta da se učini u tom predmetu zbog sporne situacije, uputivši im akt u kojem je konstatovala stanje i misli da je konstatovala i njeno

mišljenje da se radi o putnom pojasu u konkretnom slučaju, te je dobila odgovor u formi dopisa na kojem je stajao potpis optuženog (kao tadašnjeg rukovodioca) da se to treba vratiti u prvobitno stanje, kao i da taj makadamski put može biti predmet naknadne legalizacije. Nakon toga, izdala je rješenje oštećenom da se sa zahtjevom obrati JU Vode Srpske te zatraži vodni akt, saglasnost ili smjernice, a upućivala ga je i usmenim putem (ne sjeća se da li je izričito imenovala kome da se obrati), ali je oštećeni odbijao da postupi po tome. S obzirom da nije postupio po navedenom rješenju, izrekla mu je prekršajnu mjeru, odnosno novčanu kaznu u iznosu od 1.000,00 KM, na osnovu Zakona o inspekcijama, te mu je ostavljen novi rok da postupi po rješenju i otkloni nepravilnosti, koji nije ispoštovao, zbog čega mu je izrekla još jednu kaznu u iznosu od 500,00 KM. Navodi da je oštećeni uredno platio novčane kazne i podnio zahtjev, a tek je 2023. godine saznala da mu je isti odbijen, jer su radovi u putnom pojasu, što je bilo i njeno mišljenje. Poznaje M. K. 2 kao radnu koleginicu, koja je tražila od svjedokinje da izađe na lice mjesta jer je izvršeno plavljenje kuće koju je naslijedila. Povodom toga, izašla je na lice mjesta, što je bilo 2021. godine, kojom prilikom je uočila dosta nanosa, granja, smeća pa je s tim u vezi obavijestila Odjeljenje za saobraćaj i stambeno komunalne poslove, te im poslala dopise da se izvrši zamjena tih propusta u skladu sa njihovim novčanim sredstvima i da se izvrši čišćenje tog vodotoka. U vezi kontakta sa optuženim, navela je da je jedne prilike, tokom maja 2022. godine, dobila mejl (proslijeđen od glavnom republičkog inspektora) od optuženog u vezi spornog predmeta, u kojem je navedeno da kamioni vrše nasipanje potoka (u prilogu su bile i fotografije), jer su veče ranije bile obilne padavine, a nakon što je izašla na teren, nije uočila poplavu, protok vode je bio normalan i nije bilo nasipanja. Odgovarajući na pitanja odbrane, navodi da bi svakako intervenisala u slučaju uočavanja očigledno nezakonitog izdavanja dozvole, odnosno saglasnosti. Naglašava da jebila mišljenja da se radi o putnom pojasu), zbog čega i poslala i dopis JP „Putevi Republike Srpske“, ali od istih nije dobila povratnu informaciju. Ističe da ona kao vodni inspektor nije mogla naložiti vraćanje u prvobitno stanje jer bi to značilo i potkopavanje propusta ispod regionalnog puta, odnosno prekoračila bi svoja ovlaštenja.

Svjedok M. K. 2, koja je od 2018. godine zaposlena u gradskoj inspekciji Grada Prijedor, kao tržišna inspektorica, izjavila je da poznaje optuženog N. G. 1, kojeg je upoznala preko drugarice koja je bila zaposlena u „Vode Srpske“, koji je u to vrijeme bio šef područne jedinice, te su zajedno par puta bili na kafi, otprilike 2020. godine, dok oštećenog N. G. 2 poznaje kao komšiju, a sa istim se ne druži. Nakon smrti svekra, njen suprug je naslijedio kuću koja se nalazi u blizini kuće oštećenog. Ističe da je 2014. godine, odnosno kada je riječ o većim padavinama, cijev ispod mosta ne može da primi tu vodu, koja se vrati i poplavi kako njihovo dvorište, tako i dvorišta ostalih komšija. Navodi da je, otprilike godinu dana prije nego što je optuženi uhapšen, odnosno kada je pronašla da sporna parcela ispod mosta u vlasništvu „Voda Srpskih“, pa im je poslala mejl, u kojem je navela broj parcele, sa navodom da treba da brinu o svojoj parceli i da su oni kao vlasnici parcele dužni da uklone taj most, jer će ih u protivnom tužiti za nanošenje štete, a kao podnosioca je navela grupu građana. Prethodno je zajedno sa S. Đ. otišla kod optuženog u kancelariju, kojom prilikom su razgovarali o navedenom, a optuženi joj je savjetovao da pošalje navedeni mejl, koji je on kasnije navodno poslao za Bijeljinu. Opisala je i da je oštećeni nasipao zemljište u pojasu puta, što po njenom mišljenju nije trebao da radi, te je porukom u vezi toga obavijestila optuženog, koji joj je rekao da fotografiše te kamione, nakon čega mu je poslala slike, na šta je optuženi rekao da će obavijestiti vodnu inspektoricu ili policiju, ne sjeća se tačno.

Svjedok D. K. 1 je izjavio da je zaposlen u privrednom društvu „An-Go Frigo electric“ d.o.o. Banjaluka i da se bavi poslovima izvođenja dokumentacije za građevinske dozvole, odnosno za lokacijske uslove, pa do tehničkog prijema objekta. Optuženog je upoznao za vrijeme dok je optuženi bio zaposlen u JU „Vode Srpske“, sa kojim je bio u poslovnim odnosima. Za vrijeme dok je radio za firmu „Kunić Gradnja“ optuženi je pozvao svjedoka telefonom i dao mu broj od oštećenog N. G. 2, kako bi za istog uradio izradu određene

dokumentacije. Optuženi mu je tada rekao da je riječ o izgrađenom objektu na koji oni treba da daju saglasnost, pa je potrebno dokazati da taj objekat može primiti mjerodavne vode. Svjedok je pojasnio da je oštećeni izradio nešto što su oni nazvali „bazen kompenzator“, te opisao da su imali problem sa plavnim vodama potoka koji je prolazio pored njegove kuće, zbog čega je oštećeni i izgradio navedeni objekat, koji mu je služio kao zatvoreni bazen koji je kompenzovao priliv visokih voda za odlazak u dalje korito. Dokumentacija koju je radio trebala je dokazati da taj objekat može da primi mjerodavne vode u nekom vremenskom intervalu, a da ne ugrožava okolni teren, što je radio na zahtjev JU „Vode Srpske“, a istakao je da objekat koji je uradio oštećeni, ne bi mogao da nekome drugom pravi štetu, objašnjavajući da se voda vraćala u korito rijeke. Za dokumentaciju koju je radio, a koja se stručno naziva elaborat legalizacije, bio im je potreban geodetski snimak lokacije, koji je radio M. Č. Radio je i dopunu dokumentacije, s obzirom da su JU „Vode Srpske“ imale primjedbe, pojašnjavajući da je prilikom prve izrade radio samo korito, a nije uobzirio slivne vode sa okolnih terena, što su oni zahtijevali, te nakon što je uradio dopunu u skladu sa primjedbom, predao je tu dokumentaciju u JU „Vode Srpske“ kolegi od optuženog, s obzirom da isti tada nije bio prisutan, dok poslije toga nije imao nikakav kontakt sa optuženim. Dokumentaciju koju je izradio predao je i oštećenom u jednom kafiću, za šta mu je oštećeni platio 350,00 KM, a oštećeni je izjavio da mu ne treba račun.

Svjedok M. Č., inžinjer geodezije, zaposlen u vlastitoj agenciji za geodetske poslove „[…]“ je izjavio da je dobio poziv od D. K. 1, koji mu je objasnio da za oštećenog N. G. 2 treba snimiti geodetsku situaciju za tehničko rješenje propusta, odnsono da se određeni objekat spoji sa javnim vodnim dobrom. Posao je radio u ime agencije za geodetske poslove, a njegov radnik je izlazio na lice mjesta kod oštećenog, kojom prilikom je snimio šta je bilo potrebno i dostavio, a što je svjedok obradio u računaru i u elektronskoj formi elektronsku geodetsku podlogu poslao D. K. 1. Za navedeni posao, koliko se sjeća, naplatio je 200,00 KM.

Svjedok M. Z. je izjavio da optuženog poznaje poslovno, koga je upoznao jedne prilike na ručku, te je sa optuženim dogovorio kupoprodaju jednog lokala. Navodi da je optuženom prodao lokal za iznos od 70.000,00 KM, ali da mu je optuženi isplatio samo 40.000,00 KM, dok ostatak nikada nije dobio. U notarskom ugovoru je navedeno da je cijena isplaćena, što prema navodima svjedoka nije tačno, a optuženi je uspio prepisati nekretninu na sebe.

Svjedok Z. J. je izjavio da ga je optuženi jedne prilike, 3-4 godine unazad, posjetio u ime JU „Vode Srpske“, kako bi svjedok na osnovu njegovog mišljenja dobio vodoprivrednu dozvolu za svoju firmu, koja se tada dobijala na period od 5 godina. Ističe da je inače navedenu dozvolu uvijek dobijao bez problema, a njegova firma posluje 40 godina. Međutim, optuženi je dolazio u 3-4 navrata, te mu je, kako navodi, tražio 6.000,00 KM kako bi dobio saglasnost. Navodi da optuženog nije zanimala dokumentacija koju je svjedok imao, te je imao primjedbe na tzv. separator (za blato separator ne postoji, prema navodu svjedoka), te da vodomjer mora biti na izvoru, na bunaru, kojom prilikom mu je svjedok pojasnio da je sve urađeno po projektu. O odnosu optuženog i oštećenog N. G. 2 nema saznanja, osim informacija sa televizije.

Svjedok O. Đ. je izjavio da je zaposlen u JU „Vode Srpske“ kao načelnik Odjeljenja za upravljanja vodama, te da je optuženi, koga svjedok poznaje službeno, u toku svog rada u JU „Vode Srpske“ bio rukovodilac područne jedinice za sliv rijeke Une koja se nalazi u Prijedoru. Pojasnio je da je organizacija zaposlenih u područnim jedinicama takva da oni pripadaju jednom od odjeljenja u okviru javne ustanove, a pored toga se bira samo jedan od zaposlenih koji obavlja funkciju rukovodioca, te on nema funkciju nadređenih nad zaposlenima, pa je tako optuženi bio nadležan za organizacione i tehničke poslove, ali nije imao odgovornost u smislu nadređenog. Ističe da je direktor JU „Vode Srpske“ Bijeljina jedino odgovorno lice u svakom izlaznom aktu i jedini ovlašten da potpisuje akte, pa tako ostali zaposleni, uključujući i optuženog, nisu mogli samostalno da donose akte. Navodi da je optuženi u konkretnom slučaju imao dužnost i ovlaštenja da nakon zaprimanja predmeta izađe na teren, sagleda situaciju,

napravi izvještaj i da je mogao dati prijedlog odgovora koji se prihvata ili ne prihvata od strane načelnika i pomoćnika, na kraju i direktora u Bijeljini, te pojasnio da navedene radnje optuženog nemaju obavezujući karakter i da samostalno nije mogao stranci izdati saglasnost ili potvrdu. Objasnio je da je njegov posao da rukovodi radom zaposlenih u odjeljenju, te da je svaki akt ili mišljenje koji zaprimi od zaposlenih dužan pregledati, utvrditi da li je u skladu sa zakonom i tehničkom dokumentacijom, nakon čega daje prijedlog odgovora, a ukoliko nije saglasan sa prijedlogom odgovora zaposlenog, predoči to svom nadređenom (pomoćnik direktora za upravljanje oblasnim riječnim slivom Save), a zatim direktor donosi konačnu odluku. Navedeni akt potpisuje zaposleni, u konkretnom slučaju optuženi, pa ukoliko je svjedok saglasan sa aktom potpisuje on, a isto važi i za njegovog nadređenog, ali na kraju akt potpisuje direktor, te navedeni akt dobija formu odgovora na zahtjev. Pojasnio je da jedina rješenja koja izdaju JU „Vode Srpske“ su rješenja koja se formiraju u okviru izdavanja vodnih akata, a to su vodne smjernice, vodne saglasnosti i vodne dozvole. Poznat mu je predmet oštećenog N. G. 2, te da je za isti bio zadužen optuženi N. G. 1, koji je izvršio izlazak na teren, sačinio zapisnik, izvještaj i dostavio prijedlog odgovora. Kada je svjedok od optuženog dobio izvještaj i prijedlog odgovora (bilo je predloženo da se zahtjev usvoji), sa istim nije bio saglasan, jer je nedostajao projekat izvedenog stanja sa kojim bi se moglo sagledati tačna pozicija objekta i sagledati realne okolnosti, nakon čega su odbili predmetni zahtjev, odnosno tražili dopunu. Nakon 2-3 mjeseca, oštećeni je ponovo podnio zahtjev sa projektom, a u kome je nedostajala katastarska podloga, te je optuženom sugerisao da traži dopunu kako bi mogli tačno da utvrde da li je to u nadležnosti javne ustanove ili u nadležnosti „Puteva“ s obzirom da je sam objekat na granici privatne parcele, javnog vodnog dobra i „Puteva“, nakon čega je optuženi sačinio izvještaj i prijedlog odgovara, koji su oni samo korigovali u smislu da su izbacili pasus koji nije bio neophodan (koji se odnosio na ocjenu izvedenih radova), te i drugi odgovor dostavili oštećenom N. G. 2, a koji odgovor je bio u suštini usklađen sa onim što je naveo i optuženi, a to je da se zahtjev odbija zbog nenadležnosti. Navodi da je optuženi u konkretnom predmetu postupao korektno, da je učinio sve u skladu sa zakonskim propisima, te da nema saznanja da je protiv optuženog vođen disciplinski postupak. Takođe, svjedok je naveo da posjeduje više licenci za projektovanje, licenci iz oblasti građevinarstva i sličnih, sa kojima ima ovlaštenja da izrađuje tehničku dokumentaciju i da se time bavi honorarno i svoje usluge naplaćuje, ali je istakao da ne može učestvovati u izradi tehničke dokumentacije čiji je naručilac JU „Vode Srpske“ jer bi očigledno postojao sukob interesa, a poznato mu je i da optuženi posjeduje licence za izradu projektne dokumentacije i nadzor. S tim u vezi, pojasnio je da svoje licence nije koristio za neku stranku koja je u postupku pred JU „Vode Srpske“, te da korištenje licenci na takav način nije uobičajen, a odgovarajući na pitanje tužioca pojasnio je da je N. G. 2 podnošenjem zahtjeva imao status stranke u postupku.

Svjedok D. K. 2 je izjavio da je zaposlen kao građevinski inženjer u JP „Autoputevi Republike Srpske“, te optuženog poznaje i privatno i službeno, a sa istim se i družio, te su u dobrim odnosima. Sjeća se da ga je optuženi u maju 2023. godine zvao kako bi se konsultovao u vezi sa nekim postupkom legalizacije, jer je postojala mogućnost da se radi o putnom pojasu. Svjedok je istakao da posjeduje licencu za građenje objekata i nadzorno građenje, licencu za izvod tehničke dokumentacije i revizor je tehničke dokumentacije za objekte niskogradnje, te pojasnio da od toga dodatno zarađuje, obično postupajući kao sudski vještak i nadzorni organ u postupku građenja, te da vodi računa o sukobu interesa, ali je naveo da ne može naplaćivati usluge od nekoga ko je stranka u postupku. Poznato mu je i da optuženi posjeduje nekoliko licenci, te da iste koristi za pružanje usluga. Takođe, objasnio je i da proces legalizacije predstavlja naknadno pribavljanje građevinske dozvole, koja se pribavljala od nadležnog opštinskog ili gradskog organa, te da se proces legalizacije obavlja u nekoliko koraka, a saglasnost od strane „Voda“, „Puteva“ ili „Autoputeva“ je samo jedan korak u procesu.

Optuženi N. G. 1 je na prijedlog odbrane saslušan u svojstvu svjedoka. Na glavnom pretresu je izjavio da je po zanimanju diplomirani građevinski inženjer, a pored toga posjeduje

licence za projektovanje, reviziju projektne dokumentacije, izradu projektne dokumentacije, nadzor i građenje. U JU „Vode Srpske“ je bio zaposlen od juna 2021. godine na poziciji rukovodioca kancelarije, područne jedinice u Prijedoru. Pojasnio je da su poslovi koje je obavljao kao rukovodilac više organizacione i tehničke prirode, te je on bio direktna veza sa JU „Vode Srpske“ u Bijeljini. U konkretnom predmetu, zaprimio je predmet oštećenog N. G. 2, izašao na teren, sačinio zapisnik, te poslao izvještaj u Bijeljinu sa stručnim mišljenjem da objekat kao objekat može imati saglasnost, nakon čega su iz Bijeljine poslali odbijenicu sa napomenom da se mora pribaviti katastar i projekat izvedenog stanja, a u drugom zahtjevu, koji je podnesen kasnije, bio je i projekat izvedenog stanja, koji je optuženi morao sa projektantom komunicirati i dopunjavati, nakon čega je katastarskom podlogom, kako navodi, dokazano da je objekat na tuđoj teritoriji. Negira da može stranci izdati uvjerenje, saglasnost ili bilo kakav pravni akt sa potpisom i pečatom, jer to može samo direktor u Bijeljini, koji je odgovorna osoba. U vezi odnosa sa oštećenim N. G. 2, opisao je da je oštećeni došao kod njega u kancelariju, te podnio zahtjev JU „Vode Srpske“ da se da saglasnost u Prijedoru na izvedene radove, a koji zahtjev su mu oni pomogli da napiše, jer oštećeni nije znao kako da napiše, te su mu sugerisali da rukopis mora biti njegov. Dodao je da je suština tražene saglasnosti zapravo legalizacija objekta, što mu je naložila i inspektorica. Napomenuo je da prije podnošenja zahtjeva, inspekcija iz Prijedora kontaktirala JU „Vode Srpske“ u Prijedoru, na šta je optuženi odgovorio, ali opet putem Bijeljine, sa potpisom generalnog direktora, te su to poslali inspekciji, a u odgovoru je navedeno da propust koji su uradili „Putevi“ na tom nekategorisanom putu, treba da se legalizuje, a za ovaj dio radova na zacjeljenju, ako je bez saglasnosti i dozvole, treba srušiti i sve vrati u prvobitno stanje, ali je inspektor donio sasvim drugu odluku, tj. da se oštećeni javi „Vodama Srpske“, da bi se u suštini to legalizovalo. Ističe da je saglasnost, prema Zakonu o legalizaciji, samo jedan od uslova u cijelom postupku. Dalje, navodi da je odgovor Bijeljine na zahtjev oštećenog bio negativan, uz napomenu da se mora uraditi projekat izvedenog stanja, odnosno katastar. Poslije Nove godine ga je oštećeni kontaktirao i kada su se vidjeli na terenu pitao ga je može li se to kako drugačije riješiti, na šta je optuženi rekao „ne može drugačije, nego može kako mora“, a to je legalizacija objekta. Nakon toga, sa oštećenim je dogovorio šta se i kako se može uraditi u konkretnom slučaju, te ga oštećeni pitao da li to košta, na šta mu je optuženi rekao da košta i da mu neće to besplatno raditi. Optuženi ističe da je za oštećenog N. G. 2 radio honorarno, tako što ga je savjetovao šta treba da radi i pomagao da pribavi adekvatnu dokumentaciju, te da podnese zahtjev nadležnom organu za legalizaciju. Takođe, na taj način je i ranije radio i za druga fizička i pravna lica. Objasnio je da mu je sporazumno prestao radni odnos, jer je našao novi posao u Crnoj Gori, koji je bio bolje plaćen, a u novoj firmi je počeo raditi 01.06.2023. godine. Za to vrijeme, bio je u kontaktu sa oštećenim, te se sjeća da mu je oštećeni nakon 01.06.2023. godine poslao informaciju da je od JU „Vode Srpske“ dobio odbijenicu, na šta mu je optuženi odgovorio da se ne brine, da se ide prema „Putevima“ i da će „Putevi“ ići u legalizaciju i da sačeka da ga oni kontaktiraju, na koju poruku mu se oštećeni zahvalio i napisao „Okej“. Tada je tražio i drugi dio novca, jer su se dogovorili da idu dalje, a novac koji mu je oštećeni davao odnosio se na ime usluga za legalizaciju njegovog objekta, što je sve bilo savjetodavnog karaktera, te je negirao da je od oštećenog tražio novac kako bi mu završio saglasnost. Odgovarajući na pitanja tužioca, optuženi je potvrdio da je dolazio kod oštećenog kući, 2 ili 3 puta, jer je dva puta morao svakako doći zbog sačinjavanja zapisnika i izvještaja, a na teren je izlazio oba puta prije 01.06.2023. godine. Potvrdio je i da mu je oštećeni dao novac, prvi put u iznosu od 1.000,00 eura, a drugi put takođe 1.000,00 eura, te pojasnio da je prvi put novac primio nekad u februaru, nakon što je bio završen projekat. Potvrdio je i da je kontaktirao telefonom sa oštećenim, i to onako kako se navodi u materijalnim dokazima. Negira da je sa oštećenim zaključio ugovor u vezi savjetodavnih usluga, jer je sa istim imao usmeni dogovor, niti mu je izdao potvrdu da je primio novac, niti je Poreskoj upravi prijavio taj novac koji je dobio.

Iz ovjerene kopije e-maila od 19. maja 2022. godine proizlazi da je optuženi N. G. 1 proslijedio B. M., v. d. pomoćniku direktora glavnog vodnog inspektora, prijavu koja se odnosi

na radove u naselju O. bez odobrenja za građenje kojima se narušava slobodni proticaj oborinskih voda na parceli 5864/3 dobro u opštoj upotrebi – vode, a radovi se izvode na parceli 4048/3, uz prilog: slike sa terena i vlasnički listovi, na osnovu kojeg e-maila je Republička uprava za inspekcijske poslove Banjaluka dopisom broj 24.060/098-205-5/22 od 20. maja 2022. godine naložila Odjeljenju za inspekcijske poslove Administrativne službe Grada Prijedor provjeru navoda iz predstavke dostavljene od JU „Vode Srpske“, nakon čega je vodni inspektor odsjeka za inspekcijeke poslove grada Prijedor S. Đ. izvršila obilazak terena i uvidom u katastarski operat konstatovala da se parcela k.p.br 5864/3 k.o. [...] vodi kao dobro u opštoj upotrebi – vode, potok, koji graniči sa više privatnih parcela i protiče paralelno uz [...] ulicu čiji je k.p.br 5892/2 k.o [...] – dobro u opštoj upotrebi – putevi, te da s obzirom na to da se prijava odnosila na zatrpavanje potoka inspektor je konstatovao da je vlasnik parcele 4083/3 k.o. [...] N. G. 2 izveo radove na svojoj parceli uz [...] ulicu, te da je potok zacijevljen još 2016. godine (službena zabilješka – zapisnik Odsjeka za inspekcijske poslove Gradske uprave Grada Prijedor – Vodne inspektorice S. Đ. broj 10-338-sl/21 od 31. maja 2022. godine).

Dana 01.06.2022. godine vodna inspektorica S. Đ. sačinila je zapisnik o izvršenom inspekcijskom pregledu Odsjeka za inspekcijske poslove Gradske uprave Grada Prijedor broj 10-338-47/22 u predmetu zatrpavanje potoka u naselju O. sa mapom, te je JU „Vode Srpske“ Bijeljina, Područna kancelarija Prijedor uputila zahtjev, broj 10-338-47/22 od 06. juna 2022. godine, u kojem je navedeno da je oštećeni N. G. 2 zacijevio ostatak potoka i spojio sa propustom ispod [...] ceste i da su radovi izvedeni u putnom pojasu čestica k.p.br 5892/2 ko [...] dobro u opštoj upotrebi – putevi, te je, u cilju donošenja pravilne i zakonite odluke, predmetnim zahtjevom, zatražila njihov stručni nalaz i mišljenje o mogućnosti vraćanja u prvobitno stanje, nakon čega je JU “Vode Srpske“ Bijeljina, dostavila Odsjeku za inspekcijske poslove Gradske uprave Grada Prijedor stručni nalaz i mišljenje broj 01/4-5-4729/22 od 22. juna 2022. godine (koga su potpisali direktor M. M., načelnik odjeljenja O. Đ. i rukovodilac Područne jedinice u Prijedoru N. G. 1) kojim se predlaže donošenje rješenja kojim se izvršiocu nelegalnih radnji N. G. 2 nalaže uklanjanje izvedenih radova i dovođenje potoka u približno prirodno stanje, te da nelegalno izgrađeni propust može biti predmet legalizacije u kojem postupku je podnosilac zahtjeva dužan da izradi projektno tehničku dokumentaciju – glavni projekat izvedenog stanja, te da je podnosilac zahtjeva na izrađenu projektnu dokumenataciju izvedenog stanja dužan podnijeti zahtjev za izadavanje vodne saglasnosti od strane JU „Vode Srpske“, a kasnije i zahtjev za izdavanje vodne dozvole.

Rješenjem Odsjeka za inspekcijske poslove Gradske uprave Grada Prijedor – Vodne inspektorice S. Đ. broj 10-338-47/22 od 18. jula 2022. godine naloženo je N. G. 2 da kod JU „Vode Srpske“ Bijeljina – Područna kancelarija Prijedor u roku od petnaest dana pokrene postupak za pribavljanje vodopravnog akta za izvedene radove u O. između [...] i [...] ulice na dijelu parcele k.č. broj 5864/3 k.o. [...], a u obrazloženju istog je, između ostalog, navedeno da je stranka (oštećeni N. G. 2) izjavio da je zacijevio potok koji protiče kroz parcelu dobro u opštoj upotrebi putevi – nekategorisani put i spojio ih sa propustom u [...] ulici, a za koje izvedene radove u vodotoku i vodnom zemljištu ne posjeduje vodna akta. Kako oštećeni nije u roku od 15 dana podnio zahtjev JU „Vode Srpske“ Bijeljina – Područna kancelarija Prijedor za pribavljanje vodopravnog akta za izvedene radove na dijelu parcele k.č. broj 5864/3 k.o. [...] (proizlazi iz zahtjeva Odsjeka za inspekcijske poslove Gradske uprave Grada Prijedor – Vodne inspektorice S. Đ. broj 10-338-47/22 od 05. septembra 2022. godine i odgovora JU „Vode Srpske“ Bijeljina broj 01/4-5-7553/22 od 09. septembra 2022. godine upućenog Odsjeku za inspekcijske poslove Grada Prijedor), oštećenom je izdat prekršajni nalog broj 10-338-47/22 od 10. oktobra 2022. godine Odsjek za inspekcijske poslove Gradske uprave Grada Prijedor u iznosu od 1.000,00 KM zbog toga što u ostavljenom roku nije pokrenuo postupak za pribavljanje vodopravnog akta, a potom i zaključak Odsjeka za inspekcijske poslove Gradske uprave Grada Prijedor broj 10-338-47/22 od 10. novembra 2022. godine kojim se oštećenom N. G. 2 izriče novčana kazna u iznosu od 500,00 KM zbog neizvršenja rješenja od 18. jula 2022.

godine. Iz razloga što su izvedeni radovi izvršeni i u dijelu parcele koja pripada putnom pojasu oznake k.č. br. 5892/2 k.o. [...], vodni inspektor S. Đ. je o navedenom obavijestila i Javno preduzeće „Putevi Republike Srpske“ (informacija broj 10-338-sl/22 od 11. novembra 2022. godine).

Dana 29.11.2022. godine oštećeni N. G. 2 je JU „Vode Srpske“ Bijeljina – Područnoj kancelariji Prijedor podnio zahtjev za odobravanje izvedenih radova na zacjevljenju dijela potoka u mjestu O. Iz zapisnika JU „Vode Srpske“ Bijeljina od 06. decembra 2022. godine proizlazi da je, postupajući po zahtjevu N. G. 2 (broj 01/4-5-9439/22 od 29.11.2022. godine), optuženi N. G. 1 izašao na teren i konstatovao, između ostalog, da je spoj zacijevljenog potoka i propusta ispod regionalnog puta urađen AB šahtom, na osnovu čega je optuženi sačinio izvještaj o obilasku terena broj 04-5-561/22 od 07. decembra 2022. godine koji je JU „Vode Srpske“ Bijeljina – Kancelarija za podsliv rijeke Une (Sane) Prijedor dostavila JU „Vode Srpske“ Bijeljina sa fotografijama u kojem predlaže izdavanje saglasnosti na urađene radove (zacjevljenje potoka – spoj cijevi i propusta ispod regionalnog puta). Međutim, JU „Vode Srpske“ Bijeljina su obavijestile oštećenog da ne mogu izaći u susret njegovom zahtjevu za odobravanje izvedenih radova od 29. novembra 2022. godine (obavijest broj 01/4-5-9439-1/22 od 22. decembra 2022. godine).

Oštećeni je potom ponovo 09.02.2023. godine JU „Vode Srpske“ Bijeljina – Kancelariji u Prijedoru podnio zahtjev za davanje saglasnosti na izvedene radove u kojem je navedeno da je u prilogu elaborat izvedenog stanja koji je sačinila „Kunić gradnja“ d. o. o. Prijedor po zahtjevu investitora N. G. 2 radi legalizacije zacijevljenog dijela potoka jaruga u naselju O. iz januara 2023. godine. Nakon toga optuženi je, dana 13.02.2023. godine, ponovo izašao na teren i konstatovao, između ostalog, da od propusta koji prolazi ispod nekategorisanog puta do propusta ispod magistralnog puta potok graniči sa parcelom vlasništvo oštećenog (zapisnik, broj 01/4-5-1456-1/23 od 13. februara 2023 godine), na osnovu čega je optuženi sačinio izvještaj o obilasku terena JU „Vode Srpske“ – Kancelarija za podsliv rijeke Une (Sane) Prijedor broj 04-5-68/23 od 14. februara 2023. godine sa fotografijama u kojem predlaže izdavanje saglasnosti na urađene radove. Međutim, JU „Vode Srpske“ Bijeljina je obavještenjem broj 01/4-5-9439-2/22 od 02. juna 2023. godine (koje je potpisao direktor M. M.) obavijestilo oštećenog da JU „Vode Srpske“ ne može izdati saglasnost za izvedene radove zbog toga što su urađeni na zemljištu koje je u naravi put i u vlasništvu JP „Putevi Republike Srpske“.

Prema sporazumu o prestanku radnog odnosa broj 01/10-2-3987-1/23 od 31. maja 2023. godine optuženom je prestao radni odnos u JU „Vode Srpske“ Bijeljina sa danom 31.05.2023.godine, a koji radni odnos je prestao na osnovu zahtjeva optuženog od 22. maja 2023. godine za sporazumni raskid radnog odnosa.

Iz naredbe Okružnog suda u Banjaluci – Posebnog odjeljenja za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala broj 11 0 K 034445 23 Kpp od 08.06.2023. godine o određivanju posebnih istražih radnji, potvrde Uprave za organizovani i teški kriminalitet broj 03/1-230-1771/23 od 14. juna 2023. godine o predaji predmeta (10 novčanica u apoenima od po 50,00 EVRA i jedna novčanica u apoenu od 500,00 EVRA) N. G. 2, izvještaja Uprave za organizovani i teški kriminalitet od 17. juna 2023. godine o tehničkom opremanju lica N. G. 2 operativno-tehničkim sredstvima MUP Republike Srpske namijenjenim za audio i video snimanje, reprodukovanih 2 DVD medija sa snimljenim audio i video materijalom operativno-tehničkim sredstvima MUP Republike Srpske od strane N. G. 2, završnog izvještaja Uprave za organizovani i teški kriminalitet – Jedinice za posebne poslove broj 03/2-18/23 od 17. juna 2023. godine o primjeni posebnih istražnih radnji tajno praćenje i tehničko snimanje lica, transportnih sredstava i predmeta koji su u vezi sa njima, korišćenje prikrivenih istražilaca i korišćenje informatora i simulovani i kontrolisani otkup predmeta i

simulovano davanje otkupnine, zapisnika Uprave za organizovani i teški kriminalitet od 17. juna 2023. godine o realizaciji posebnih istražnih radnji tajno praćenje i tehničko snimanje lica, transportnih sredstava i predmeta koji su u vezi sa njima, korišćenje prikrivenih istražilaca i korišćenje informatora i simulovani i kontrolisani otkup predmeta i simulovano davanje otkupnine, izvještaja Uprave za organizovani i teški kriminalitet broj KU-7/23 od 20. juna 2023. godine o postupanju po naredbi Okružnog suda u Banjaluci o određivanju posebnih istražnih radnji, proizlazi da su naredbom Okružnog suda u Banjaluci dana 08.06.2023. godine određene posebne istražne radnje tajno praćenje i tehničko snimanje lica, transportnih sredstava i predmeta koji su u vezi sa njima, korišćenje prikrivenih istražilaca i korišćenje informatora, a da je za informatora određen N. G. 2 i simulovani i kontrolisani otkup predmeta i simulovano davanje potkupnine koja posebna istražna radnja biće izvršena na način da informator N. G. 2 stupi u kontakt sa tada osumnjičenim N. G. 1 i preda mu traženi novčani iznos od 1.000,00 evra koji će prethodno biti fotografisan i obilježen a potom predat informatoru koji će osumnjičenom predati traženi novčani iznos, nakon čega je informatoru N. G. 2, na osnovu potvrde, dana 14.06.2023. godine, predat obilježeni novac i dana 17.06.2023. godine je tehnički opremljen sa službenim opreativno - tehničkim sredstvima, da bi potom tog dana u 09.25 časova N. G. 2 sa optuženim ušao u prostoriju kuće oštećenog kojom prilikom je oštećeni N. G. 2 optuženom, između ostalog, rekao da je optuženom već dao hiljadu evra, što je optuženi potvrdio govoreći „jesi, jesi“, nakon čega oštećeni optuženom govori „prebroji lovu, vidi jel to to“, a optuženi govori „šest, sedam, osam devet, deset, ime moje, hvala ti puno“, te novac stavlja u prednji lijevi džep od hlača, da bi izašli iz prostorije u 09.34 časova.

Branilac optuženog je istakao prigovor da nisu bili ispunjeni uslovi za donošenje naredbe suda o određivanju posebnih istražnih radnji, navodeći da se samo na osnovu izjave oštećenog N. G. 2 nije moglo zaključiti da postoje osnovi sumnje da je optuženi N. G. 1 učinio krivično djelo povodom kojeg su te radnje određene. Dalje je naveo da se u naredbi optuženi označava kao radnik JU „Vode Srpske“, iako mu je radni odnos prestao 31.05.2023. godine, pa po stavu odbrane nakon 01.06.2023. godine više nije imao nikakva ovlaštenja niti odgovornost u pogledu radnji koje mu se stavljaju na teret, zbog čega su i dokazi pribavljeni na osnovu te naredbe, kao i svi dokazi koji iz njih proizilaze, nezakoniti kao „plodovi trule voćke“. Branilac je, takođe, osporio autentičnost dva DVD medija sa audio i video materijalom od 17.06.2023. godine o realizaciji posebnih istražnih radnji, navodeći da audio zapis ne prati video snimak, pa da se ne može pouzdano zaključiti da je u koverti bio novac.

Ovakvi prigovori branioca nisu osnovani. Naime, iz same naredbe o određivanju posebnih istražnih radnji ovog suda broj 11 0 K 034445 23 Kpp od 08.06.2023. godine proizlazi da uz prijedlog za njihovo određivanje nije bila priložena samo izjava N. G. 2 nego i dopis JU „Vode Srpske“ Bijeljina broj 01/4-5-9439-2/22 od 02. juna 2023. godine upućen N. G. 2 kao odgovor na njegov zahtjev za odobrenje radova u kojem je navedeno da ne mogu dati saglasnost za izvedene radove zacjevljenja dijela potoka u dužini od 10 metara koji je zaprimljen pod njihovim brojem 01/4-5-9439-2/22 jer su predmetni radovi izvedeni na parceli vlasništvo JP „Putevi Republike Srpske“, kao zemljištu u vlasništvu drugog lica. Prema tome, uz prijedlog za određivanje posebnih istražnih radnji bili su dostavljeni i subjektivni i materijalni dokazi, koji su u svojoj ukupnosti pružali dovoljno osnova za zaključak o postojanju osnova sumnje, pa je, stoga, ovaj sud mišljenja da su navedeni prigovori koji se odnose na zakonitost izdavanja naredbe sudije za prethodni postupak ovog suda, broj 11 0 K 034445 23 Kpp od 08.06.2023. godine, kojom je određeno sprovođenje posebnih istražnih radnji iz člana 234., stav 1. i 2. tačke g), d) i đ) neosnovani, te da je naredba donesena u skladu sa odredbama članova 234.- 236. ZKP RS.

Nije osnovan ni prigovor odbrane da naredba nije mogla biti donesena zato što optuženi u vrijeme njenog donošenja više nije bio radnik JU „Vode Srpske“. Odnos između optuženog i oštećenog, prema činjeničnom opisu i provedenim dokazima, uspostavljen je znatno ranije,

dok je optuženi još bio rukovodilac u JU „Vode Srpske“, i to kada je početkom decembra 2022. godine zahtijevao od oštećenog 4.000,00 KM, te u decembru 2022. godine od njega primio prvi dio novca u iznosu od 1.000 eura. Dakle, krivično djelo je bilo ostvareno već samim zahtijevanjem poklona, odnosno najkasnije prijemom prvog dijela novca, dakle u vrijeme kada je optuženi nesumnjivo imao svojstvo službenog lica. Zbog toga je okolnost da mu je radni odnos prestao 31.05.2023. godine pravno irelevantna za ocjenu zakonitosti naredbe donesene 08.06.2023. godine, jer su posebne istražne radnje određene kada je već zahtijevano i primljeno mito. Slijedom toga, neosnovan je i prigovor odbrane da su dokazi pribavljeni na osnovu te naredbe nezakoniti kao “plodovi trule voćke“.

Neosnovan je i prigovor kojim se osporava autentičnost DVD medija i zapisnika o realizaciji posebnih istražnih radnji od 17.06.2023. godine uz tvrdnju da se na jednom DVD mediju nalazi audio zapis, a na drugom video snimak, pa da zbog toga nije moguće pouzdano zaključiti šta je predmet predaje između oštećenog i optuženog dana 17.06.2023. godine. Naime, sama činjenica da su audio zapis i video snimak tehnički pohranjeni na dva odvojena medija ne dovodi u pitanje njihovu autentičnost niti dokaznu vrijednost jer se odnose na isti događaj i isto vrijeme realizacije posebnih istražnih radnji, a njihov sadržaj se može dovesti u međusobnu vezu sa ostalim provedenim dokazima (zapisnikom o realizaciji posebnih istražnih radnji od 17.06.2023. godine, sadržajem komunikacije između oštećenog i optuženog putem mobilnih telefona - Izvještaj o rezultatima vještačenja broj 06/2-1-233-363/24 od 02.10.2024. godine, iskazom vještaka Ognjena Mirkovića, kao i zapisnikom o pretresanju i potvrdom o privremenom oduzimanju predmeta optuženog prilikom lišenja slobode). Kada se svi ti dokazi cijene zajedno, jasno proizilazi tok susreta između optuženog i oštećenog, kao i činjenica predaje i pronalaska obilježenog novca, zbog čega prigovor branioca u tom dijelu nije osnovan. Stoga sud nalazi da odvojenost audio i video zapisa na dva medija predstavlja tehničko pitanje načina evidentiranja i pohrane snimljenog materijala, a ne okolnost koja sama po sebi dovodi u sumnju autentičnost tih dokaza, kako to nastoji prikazati odbrana.

Neosnovan je i prigovor da posebna istražna radnja „simulovani i kontrolisani otkup predmeta i simulovano davanje potkupnine“ u konkretnom slučaju predstavlja podstrekavanje optuženog na izvršenje krivičnog djela. Naime, iz utvrđenih činjenica proizlazi da je optuženi još početkom decembra 2022. godine zahtijevao od oštećenog novac, da je u decembru 2022. godine već primio prvi dio tog novca, te da je i prije donošenja naredbe o određivanju posebnih istražnih radnji kontaktirao oštećenog i tražio da mu preda i drugi dio ranije zahtijevanog iznosa. Dakle, imajući u vidu da je optuženi prije donošenja naredbe o određivanju posebnih istražnih radnji zahtjevao od oštećenog da mu preda novac i primio dio novca, a da su radnje kod krivičnog djela primanje mita alternativno postavljene tako da je ono izvršeno, kako kad učinilac zahtjeva novac, tako i kad primi novac ili neku korist, da je preduzimanjem bilo koje od ove dvije alternativno predviđene radnje izvršenja krivičnog djela primanje mita ono ostvareno, što važi i za radnju zahtjevanja novca, zbog čega nakon toga učinilac djela praktično više ne može biti podstrekavan na izvršenje ovog krivičnog djela, slijedom čega se navod odbrane o podstrekavanju ukazuje kao neosnovan.

Iz pretresne dokumentacije na ime N. G. 1 (zapisnika Uprave za organizovani i teški kriminalitet broj 03/1-219/23 od 17. juna 2023. godine o pretresu lica N. G. 1, potvrde Uprave za organizovani i teški kriminalitet broj 03/1-35/23 od 17. juna 2023. godine o privremenom oduzimanju predmeta od N. G. 1 (10 novčanica od po 50,00 EVRA i jedna novčanica od 500,00 EVRA), fotodokumentacije PU Prijedor – Odjeljenja kriminalističke tehnike i PDZ broj 309/23 od 17. juna 2023. godine sačinjena prilikom pretresa N. G. 1 i zapisnika Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 K 034445 23 Kpp od 19. juna 2023. godine o prijemu predmeta na čuvanje u depozit suda (novčanica privremeno oduzetih od N. G. 1 prilikom lišenja slobode u ukupnom iznosu od 1.000,00 EVRA) proizlazi da je dana 17.06.2023. godine u 11.00 časova izvršen pretres optuženog kojom prilikom je kod optuženog u lijevom prednjem džepu plavih farmerica

pronađeno 10 novčanica od po 50,00 EVRA i jedna novčanica od 500,00 EVRA koji novac je privremeno oduzet od optuženog i deponovan na čuvanje u Okružnom sudu u Banjaluci.

Iz materijalnih dokaza i to: potvrde Uprave za organizovani i teški kriminalitet – Jedinice za organizovani kriminalitet i droge broj 03/1-36/2023 od 17. juna 2023. godine o privremenom oduzimanju predmeta od N. G. 1 pronađenih u njegovom putničkom vozilu prilikom pretresa (dva mobilna telefona i novac u iznosu od 925,00 EVRA), zapisnika Uprave za organizovani i teški kriminalitet broj 03/1-251/23 od 27. juna 2023. godine o dobrovoljnoj predaji predmeta – mobilnog telefona marke „Samsung“ od N. G. 2, potvrde o privremenom oduzimanju predmeta Uprave za organizovani i teški kriminalitet broj 03/1-43/23 od 27. juna 2023 godine – mobilnog telefona marke „Samsung“ od N. G. 2, zapisnika Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 K 034499 23 Kpp 5 od 27. juna 2023. godine o prijemu predmeta na čuvanje u depozit suda (mobilnog telefona privremeno oduzetog od N. G. 2) proizlazi da je oštećeni N. G. 2 27.06.2023. godine dobrovoljno predao mobilni telefon marke „Samsung“, dok su od optuženog, nakon izvršenog pretresa u putničkom vozilu pronađena i privremeno oduzeta dva mobilna telefona marke „Samsung“ i „Iphone“, koji su deponovani na čuvanje u Okružnom sudu u Banjaluci.

Vještak Ognjen Mirković, diplomirani pravnik bezbjednosti kriminalistike, zaposlen u Ministarstvu unutrašnjih poslova Republike Srpske, Uprava za policijsku podršku, Jedinica za forenziku, Odjeljenje za kriminalističko - tehnička vještačenja i ispitivanja, postupao je po naredbi Republičkog javnog tužilaštva, Posebnog odjeljenja za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala za vještačenje mobilnih telefona oduzetih od optuženog N. G. 1 i oštećenog N. G. 2, broj T12 1 KTK 0002071 23 od 03.04.2024. godine, te sačinio Izvještaj o rezultatima vještačenja broj 06/2-1-233-363/24 od 02.10.2024. godine. Vještak je na glavnom pretresu ostao kod svog nalaza i mišljenja, te naveo da pregledom i analizom sadržaja mobilnog telefona oduzetog od N. G. 1, marke „Samsung“, model SM-A145R/DSN, IMEI 1 broj [...] i IMEI 2 broj [...], nije pronađena komunikacija između korisnika označenih kao N. G. 1 i N. G. 2. Međutim, pregledom i analizom sadržaja mobilnog telefona oduzetog od N. G. 1, marke „Iphone“ model A2104, IMEI 1 broj [...] i IMEI 2 broj [...], broj telefona [...], utvrđeno je da postoji sačuvan kontakt „N. G. (2) O.“ broj [...], kao i komunikacija sa navedenim kontaktom putem SMS poruka i aplikacije „Viber“. Vještak je potvrdio da je dana 29.12.2022. godine u 10.45 časova optuženi N. G. 1 poslao SMS poruku oštećenom sadržaja: „Oprosti, ne mogu sada pričati”, a oštećeni je je istog dana u isto vrijeme odgovorio: „Okej, čujemo se kasnije”. Takođe, dana 05.06.2023. godine u 10.06 časova oštećeni N. G. 2 poslao SMS poruku optuženom sadržaja: „Jos jednom pozdrav imenjače meni penzija stiže oko 12 juna ti kad se vratiš iz crne gore javi se i da te pitam jeli dovoljno jos 1000 eura ili treba i ona razlika do 4000 km koliko si rekao jer 1000 eura sam ti vec dao pozdrav“, na šta mu je optuženi istog dana u 10.49 časova odgovorio: „Ništa ne brini ime moje. Kad dođe penzija 1000e i pijemo rakiju !!!“. Dana 12.06.2023. godine u 10.30 časova oštećeni je poslao SMS poruku optuženom sadržaja: „Imenjace bila je penzija kad pijemo rakiju“, na šta je optuženi istog dana u 10.33 časova odgovorio: „Ime moje dobro !!! Vrlo rado samo što su me ovi zadržali u Crnoj Gori i ne znam, vjerovatno do kraja mjeseca. Što se našeg dogovora tiče, molim te slobodno daj mojoj ćerki, a ona će te zvati pa se dogovorite. Hvala ti i Bože zdravlja dvije rakije pijemo kad se vidimo !!! Pozdrav“, na šta mu je oštećeni u 10.38 časova istog dana odgovorio: „Ime moje ja bih ipak volllio kad ti dodjes da mi malo pojasnis zbog ovog pisma trebam li se ja posle sekirati“, dok optuženi u 10.39 časova odgovara: „Nikako“ i u 10.47 časova „Bez brige. Sa tim smo, ako se pojavi inspektorica nju riješili jer nije nadležna za tebe“, a nakon toga oštećeni je u 10.51 časova napisao: „Oke ime moje kad dodjes onda se javi jer ja bi stvarno zeleo da sa tim nemam vise problema pozdrav“. Dana 13.06.2023. godine optuženi je u 09.26 časova poslao SMS poruku oštećenom sadržaja: „Ime, da li si sad u subotu kod kuće?“, na šta mu je oštećeni u 09.26 časova odgovorio: „Pozdrav imenjace imam neki rodjendan ali to je popodne u koje vrijeme ti pase“, dok optuženi na to u 09.27 časova odgovara: „Prije podne 9-

10 sati“, što je oštećeni u 09.27 časova potvrdio odgovorom „To može“, te je optuženi u 09.28 časova poslao poruku oštećenom: „Javljam se. Pozdrav!!!!“, a zatim dana 17.06.2023. godine u 08.45 časova, optuženi je poslao oštećenom SMS poruku sadržaja: „Ime moje krenuo sam ka tebi. Vidimo se“.

Vještak je opisao i sadržaj komunikacije putem „Viber“ aplikacije, navodeći da je dana 27.12.2022. godine u 12.13 časova optuženi poslao oštećenom N. G. 2 poruku sadržaja: „Moram saznati zašto je negativan odgovor!!! Zvao sam i niko se ne javlja....sinoć bila proslava. Kad se vratim iz Crne Gore javljam se. Čujemo se sutra“, a oštećeni je odgovori u 14.53 časova „Oke hvala vam“. Dana 05.06.2023. godine, oštećeni je poslao optuženom fotografiju akta JU „Vode Srpske“ Bijeljina, broj 01/4-5-9439-2/22 od 02.06.2023. godine, prema kojem aktu se oštećeni obavještava da su predmetni radovi izvedeni na dijelu parcele koja je u vlasništvu JP „Putevi Republike Srpske“, te da JU „Vode Srpske“ ne može da izda saglasnost na navedene radove jer su isti urađeni na zemljištu u vlasništvu drugog lica, a zatim, dana 06.06.2023. godine u 09.44 časova optuženi je oštećenom odgovorio: „Ime moje, kad te iko bude pitao za tvoje radove (a pogotovo našoj inspektorici ako pita) reci da su ti iz puteva rekli da će legalizovati tvoje radove sa njihovim propustom i da ti čekaš da te kontaktiraju. Pozdrav !!!“, na šta je oštećeni u 12.33 časova odgovorio:“Oke imenjace hvala“.

Pregledom i analizom sadržaja mobilnog telefona privremeno oduzetog od oštećenog N. G. 2, marke „Samsung“ model SM-A336B/DSN utvrđeno je da postoji sačuvan kontakt pod nazivom „N. Vode“ pod brojem [...], kao i ostvarena komunikacija putem poziva i SMS sa navedenim kontaktom. Pojasnio je da je sa navedenim kontaktom ostvareno 20 telefonskih poziva, od kojih je 12 dolaznih poziva od korisnika „N. Vode“ (dana 30.01.2023. godine u 12.31 časova u trajanju od 1 minut i 8 sekundi, dana 13.02.2023. godine u 10.37 časova u trajanju od 52 sekunde, dana 28.02.2023. godine u 14.03 časova, u trajanju od 1 minuta i 9 sekundi, dana 17.05.2023. godine u 14.13 časova u trajanju od 2 sekunde, dana 17.05.2023. godine u 14.13 časova u trajanju od 1 minute i 44 sekunde, dana 18.05.2023. godine u 12.38 časova u trajanju od 41 sekundu, dana 24.05.2023. godine u 12.41 časova u trajanju od 59 sekundi, dana 29.05.2023. godine u 9.27 časova u trajanju od 57 sekundi, dana 29.05.2023. godine u 17.59 minuta u trajanju od 58 sekundi, dana 05.06.2023. godine u 09.48 časova u trajanju od 2 minute i 32 sekunde, dana 05.06.2023. godine u 10.46 časova u trajanju od 1 minute i 31 sekunde i dana 05.06.2023. godine u 10.50 časova u trajanju od 19 sekundi), 8 odlaznih poziva prema korisniku „N. Vode“ (dana 06.02.2023. godine u 15.04 časova u trajanju od 24 sekunde, dana 08.02.2023. godine u 07.59 časova u trajanju od 31 sekunde, dana 13.02.2023. godine u 14.02 časova u trajanju od 16 sekundi, dana 17.05.2023. godine u 14.25 časova u trajanju od 12 sekundi, dana 18.05.2023. godine u 12.21 časova u trajanju od 42 sekunde, dana 18.05.2023. godine u 12.39 časova, u trajanju od 1 minuta i 7 sekundi, dana 25.05.2023. godine u 11.29 časova, u trajanju od 32 sekunde i dana 05.06.2023. godine u 09.44 časova u trajanju od 39 sekundi) kao i 1 propušten poziv od optuženog (dana 06.02.2023. godine u 15.04 časova), te je ostvarena komunikacija putem SMS poruka i „Viber“ aplikacije, kako je to već opisano u vezi pregleda i analize sadržaja mobilnog telefona oduzetog od optuženog, marke „Iphone“.

Vještak je opisao i sadržaj komunikacije putem SMS poruka sa navedenim kontaktom „N. Vode“ pretplatničkog broja [...]. Vještak je potvrdio da je dana 05.06.2023. godine u 10.06 časova oštećeni N. G. 2 poslao SMS poruku optuženom sadržaja: „Jos jednom pozdrav imenjače meni penzija stiže oko 12 juna ti kad se vratiš iz crne gore javi se i da te pitam jeli dovoljno jos 1000 eura ili treba i ona razlika do 4000 km koliko si rekao jer 1000 eura sam ti vec dao pozdrav“, na šta mu je optuženi istog dana u 10.49 časova odgovorio: „Ništa ne brini ime moje. Kad dođe penzija 1000e i pijemo rakiju !!!“. Dana 12.06.2023. godine u 10.30 časova oštećeni je poslao SMS poruku optuženom sadržaja: „Imenjace bila je penzija kad pijemo rakiju“, na šta je optuženi istog dana u 10.33 časova odgovorio: „Ime moje dobro !!! Vrlo rado

samo što su me ovi zadržali u Crnoj Gori i ne znam, vjerovatno do kraja mjeseca. Što se našeg dogovora tiče, molim te slobodno daj mojoj ćerki, a ona će te zvati pa se dogovorite. Hvala ti i Bože zdravlja dvije rakije pijemo kad se vidimo !!! Pozdrav“, na šta mu je oštećeni u 10.38 časova istog dana odgovorio: „Ime moje ja bih ipak volllio kad ti dodjes da mi malo pojasnis zbog ovog pisma trebam li se ja posle sekirati“, dok optuženi u 10.39 časova odgovara: „Nikako“ i u 10.47 časova „Bez brige. Sa tim smo, ako se pojavi inspektorica nju riješili jer nije nadležna za tebe“, a nakon toga oštećeni je u 10.51 časova napisao: „Oke ime moje kad dodjes onda se javi jer ja bi stvarno zeleo da sa tim nemam vise problema pozdrav“. Dana 13.06.2023. godine optuženi je u 09.26 časova poslao SMS poruku oštećenom sadržaja: „Ime, da li si sad u subotu kod kuće?“, na šta mu je oštećeni u 09.26 časova odgovorio: „Pozdrav imenjace imam neki rodjendan ali to je popodne u koje vrijeme ti pase“, dok optuženi na to u 09.27 časova odgovara: „Prije podne 9-10 sati“, što je oštećeni u 09.27 časova potvrdio odgovorom „To može“, te je optuženi u 09.28 časova poslao poruku oštećenom: „Javljam se. Pozdrav!!!!“, a zatim dana 17.06.2023. godine u 08.45 časova, optuženi je poslao oštećenom SMS poruku sadržaja: „Ime moje krenuo sam ka tebi. Vidimo se“.

Sud nije prihvatio prigovor odbrane na zakonitost predmetnog vještačenja mobilnih telegona optuženog i oštećenog, jer iz odredbe člana 161. stav 2. ZKP RS proizlazi da se vještačenje može povjeriti stručnoj ustanovi, koja potom određuje jednog ili više stručnjaka da ga izvrši. Prema tome, kada je vještačenje povjereno stručnoj ustanovi, nije nužno da lice koje je konkretno izvršilo vještačenje bude posebno imenovano sa liste stalnih sudskih vještaka, jer zakon upravo predviđa da stručna ustanova sama odredi svog stručnjaka za izvršenje tog vještačenja. To neposredno proizilazi iz citirane zakonske odredbe. U konkretnom slučaju vještačenje je povjereno stručnoj ustanovi (Odjeljenja za kriminalističko-tehnička vještačenja i ispitivanja MUP Republike Srpske), a lice koje ga je izvršilo zaposleno je kao vještak za digitalnu forenziku i ovu vrstu vještačenja obavlja od 2011. godine (vještak Ognjen Mirković izjavio da je prolazio posebne obuke, seminare i specijalistička usavršavanja za korištenje forenzičkih alata u oblasti digitalne forenzike), pa sud nalazi da isti posjeduje potrebna stručna znanja i iskustvo. Kako pritom nisu utvrđene okolnosti iz člana 163. ZKP RS (ko ne može biti vještak), prigovor odbrane da vještačenje nije izvršilo stručno lice ostaje bez uporišta u sadržaju iskaza vještaka i predmetnom Izvještaju o izvršenom vještačenju mobilnih telefona. Nalazeći da nisu utvrđene okolnosti koje bi, u smislu zakona, dovodile u pitanje nepristrasnost ili predstavljale razlog za izuzeće vještaka, a da vještak Ognjen Mirković posjeduje potrebno stručno znanje i iskustvo, sud nalazi da prigovor branioca, zasnovan isključivo na činjenici da je isti organ (MUP Republike Srpske) učestvovao i u drugim radnjama u lancu pribavljanja dokaza, ostaje bez potrebne pravne i dokazne osnovanosti.

Optuženom N. G. 1, stavlja se na teret izmjenjenom optužnicom da je izvršio krivično djelo primanje mita iz člana 319. stav 1. KZ RS. Radnja izvršenja krivičnog djela primanje mita iz člana 319. stav 1. KZ RS se sastoji u zahtijevanju ili primanju poklona ili kakve druge koristi ili primanju obećanja poklona ili kakve koristi da se izvrši radnja koja se ne bi smjela izvršiti ili da se ne izvrši radnja koja bi se morala izvršiti. Zahtijevanje mita se može sastojati u svakom postupanju iz kojeg se može zaključiti da službeno lice traži protuuslugu za preduzimanje ili nepreduzimanje službene radnje. Zahtijevanje ili primanje mita treba da je povezano sa službenom radnjom službenog ili odgovornog lica, odnosno neophodno je da se time službeno lice obavezuje da u okviru svog službenog ovlaštenja ili u vezi sa svojim službenim ovlaštenjem izvrši ili ne izvrši službenu radnju koju ne bi smjelo, odnosno koju bi moralo izvršiti. U pitanju su dakle nezakonite, nedopuštene radnje. Ovdje učinilac za nagradu nezakonito postupa.

Izvršilac djela može biti samo službeno ili odgovorno lice. U tom smislu odredbom člana 123. stav 1. tačka 3. KZ RS je propisano da je službeno lice izabrani ili imenovani funkcioner u organima zakonodavne, izvršne i sudske vlasti, jedinice lokalne samouprave i u drugim organima i javnim ustanovama ili službama koje vrše određene upravne, stručne i druge

poslove u okviru prava i dužnosti vlasti koja ih je osnovala; sudija ustavnog suda, sudija, tužilac, pravobranilac; lice koje stalno ili povremeno vrši službenu dužnost u navedenim javnim organima ili ustanovama, notar, izvršitelj i arbitar, ovlašteno lice u privrednom društvu ili u drugom pravnom licu kojem je zakonom ili drugim propisom donesenim na osnovu zakona ili zaključenog ugovora o arbitraži povjereno vršenje javnih ovlaštenja, a koje u okviru tih ovlaštenja vrši određenu dužnost, te drugo lice koje vrši određenu službenu dužnost na osnovu ovlaštenja iz zakona ili drugog propisa donesenog na osnovu zakona i lice kojem je faktički povjereno vršenje pojedinih službenih dužnosti.

Subjektivnu stranu djela čini direktni umišljaj. Za djelo iz stava 1. propisana kazna je zatvor od dvije do deset godina, a u stavu 5. člana navedene odredbe predviđeno je obavezno oduzimanje primljenog poklona ili imovinske koristi.

Prije svega, sud je nesumnjivo utvrdio svojstvo optuženog kao službenog lica u vrijeme inkriminisanog krivičnog djela, a imajući u vidu definiciju službenog lica, datu kroz odredbu člana 123. stav 1. tačka 3. KZ RS i to po osnovu lica koje stalno vrši službenu dužnost u javnoj ustanovi. Naime, sud nalazi da je optuženi, u kritičnom periodu bio rukovodilac Kancelarije za podsliv rijeke Une (Sane) Prijedor u Javnoj ustanovi „Vode Srpske“ Bijeljina, a koju činjenicu je potvrdio sam optuženi, kao i saslušani svjedoci I. K. P. i M. K. 1 (zaposleni u Kancelariji za podsliv rijeke Une (Sane) Prijedor), te O. Đ. (zaposlen u JU „Vode Srpske“ Bijeljina).

U Zakonu o vodama Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 50/06, 92/09, 121/12 i 74/17) u članu 4. u stavu 1. podtačka 36. je definisano da je Javna ustanova „Vode Srpske“ javna ustanova koja upravlja vodama, javnim vodnim dobrom, kao i vodnim i hidrotehničkim objektima i sistemima, rijekama, potocima, jezerima, na način propisan zakonom, na teritoriji Republike Srpske u skladu sa odredbama ovog zakona i drugih odgovarajućih propisa.

Slijedom iznesenih činjenica, sud nalazi nesumnjivo utvrđenim da je optuženi u vrijeme preduzimanja inkriminisanih radnji imao svojstvo službenog lica u smislu člana 123. stav 1. tačka 3. KZ RS. Takav zaključak proizlazi iz toga što je optuženi u relevantnom periodu obavljao dužnost rukovodioca Kancelarije za podsliv rijeke Une (Sane) Prijedor u okviru Javne ustanove „Vode Srpske“ Bijeljina, dok je odredbom člana 4. stav 1. podtačka 36. Zakona o vodama Republike Srpske izričito propisano da je JU „Vode Srpske“ javna ustanova. Kako, dakle, zakonsko obilježje službenog lica obuhvata i lice koje stalno vrši službenu dužnost u javnoj ustanovi, a kod činjenice da su JU „Vode Srpske“ javna ustanova, a da je optuženi u njoj stalno vršio službenu dužnost rukovodioca, to nema nikakve sumnje da je optuženi imao svojstvo službenog lica u vrijeme izvršenja predmetnog krivičnog djela.

Zbog toga sud nije prihvatio navode odbrane da optuženi nije imao svojstvo službenog lica samo zato što nije bio konačni donosilac odluke, jer to svojstvo ne zavisi od činjenice da li lice samostalno potpisuje konačan akt, nego od toga da li stalno vrši službenu dužnost u javnoj ustanovi i da li u okviru te dužnosti preduzima službene radnje. U konkretnom slučaju, optuženi je, kao rukovodilac Kancelarije za podsliv rijeke Une (Sane) Prijedor, upravo u tom svojstvu postupao po zahtjevima stranaka, izlazio na teren, vršio neposredan uviđaj zatečenog stanja, te sačinjavao zapisnike i izvještaje o obilasku terena sa prijedlogom mišljenja, koji su dostavljani JU „Vode Srpske“ Bijeljina radi daljeg odlučivanja. To proizlazi i iz zapisnika JU „Vode Srpske“ Bijeljina od 06.12.2022. godine, izvještaja o obilasku terena broj 04-5-561/22 od 07.12.2022. godine, zapisnika broj 01/4-5-1456-1/23 od 13.02.2023. godine, kao i izvještaja o obilasku terena broj 04-5-68/23 od 14.02.2023. godine. Da takva mišljenja nisu bila bez značaja za odlučivanje, proizlazi iz iskaza svjedokinje I. K. P., koja je pojasnila da se mišljenja područne kancelarije najčešće uvažavaju, osim ukoliko se u sjedištu ustanove ne uoči neka sporna okolnost. Slijedom toga, sud zaključuje da optuženi nije bio lice bez stvarne uloge u postupku, kako to nastoji prikazati odbrana, već da je svojim službenim radnjama i prijedlogom mišljenja

neposredno učestvovao u procesu odlučivanja, usljed čega je nesumnjivo imao svojstvo službenog lica, zbog čega je prigovor odbrane u tom pravcu ocijenjen kao neosnovan.

Tokom postupka, među strankama, nije bilo sporno da je 19.05.2022. godine optuženi N. G. 1 elektronskom poštom (mailom) poslao prijavu koja se odnosila na izvođenje radova u naselju O. bez odobrenja, uz fotografije sa terena i vlasničke listove. Na osnovu toga je 20.05.2022. godine Republička uprava za inspekcijske poslove naložila nadležnom odjeljenju Grada Prijedor da izvrši provjeru navoda iz predstavke. Potom je vodna inspektorica S. Đ. izašla na lice mjesta i izvršila uviđaj, o čemu je sačinila službenu zabilješku od 31.05.2022. godine, a zatim i zapisnik o izvršenom inspekcijskom pregledu broj 10-338-47/22 od 01.06.2022. godine. Nakon toga je inspektorica S. Đ. dana 06.06.2022. godine JU „Vode Srpske“ uputila zahtjev za dostavljanje stručnog nalaza i mišljenja, u kojem je navedeno da je oštećeni zacijevio ostatak potoka i spojio ga sa propustom ispod […] ceste, te da su radovi izvedeni u putnom pojasu čestice k.p. broj 5892/2 k.o. […], dobro u opštoj upotrebi – putevi. Po tom zahtjevu je JU „Vode Srpske“ sačinila i dostavila stručni nalaz i mišljenje broj 01/4-5-4729/22 od 22.06.2022. godine, u kojem je predloženo da se izvršiocu nelegalnih radnji naloži uklanjanje izvedenih radova i dovođenje potoka u približno prirodno stanje, uz navođenje da eventualna legalizacija nelegalno izgrađenog propusta može biti predmet posebnog postupka, uz prethodnu izradu projektno-tehničke dokumentacije, podnošenje zahtjeva za izdavanje vodne saglasnosti, a potom i vodne dozvole, koje je potpisano od strane direktora M. M., načelnika odjeljenja O. Đ. i rukovodioca Područne jedinice u Prijedoru N. G. 1.

Nakon toga je vodna inspektorica S. Đ. rješenjem broj 10-338-47/22 od 18.07.2022. godine naložila N. G. 2 da u roku od 15 dana kod JU „Vode Srpske“ pokrene postupak za pribavljanje vodopravnog akta za izvedene radove. Kako po tom rješenju nije postupljeno (iz zahtjeva vodne inspektorice S. Đ. od 05.09.2022. godine i odgovora JU „Vode Srpske“ od 09.09.2022. godine proizilazi da takav postupak nije bio pokrenut) oštećenom je 10.10.2022. godine izdat prekršajni nalog u iznosu od 1.000,00 KM, a potom mu je zaključkom od 10.11.2022. godine izrečena novčana kazna od 500,00 KM zbog neizvršenja rješenja. Dana 11.11.2022. godine, inspektorica S. Đ. je o predmetu obavijestila i JP „Putevi Republike Srpske“, s obzirom na to da su sporni radovi izvedeni u putnom pojasu.

U nastavku postupka, oštećeni je dana 29.11.2022. godine podnio JU „Vode Srpske“ Bijeljina zahtjev za odobravanje izvedenih radova na zacjevljenju dijela potoka u O. Postupajući po tom zahtjevu, optuženi je dana 06.12.2022. godine izašao na lice mjesta, a potom sačinio izvještaj o obilasku terena broj 04-5-561/22 od 07.12.2022. godine, u kojem je predložio izdavanje saglasnosti na urađene radove. Upravo nakon tog službenog izlaska na teren, prema navodima oštećenog, optuženi je od njega zahtijevao novac u iznosu od 4.000,00 KM da mu riješi problem u vezi sa radovima koji su izvedeni bez potrebnih dozvola nadležnih organa i to tako da mu oštećeni pola novca preda odmah, a pola naknadno. Nakon toga je, neutvrđenog dana u decembru 2022. godine, optuženi od oštećenog primio prvi dio traženog novca u iznosu od 1.000 eura. Međutim, po tom zahtjevu JU „Vode Srpske“ su obavijestile oštećenog da ne mogu izaći u susret njegovom zahtjevu za odobravanje izvedenih radova (obavijest broj 01/4-5-9439-1/22 od 22.12.2022. godine). Nadalje, iz međusobno saglasnih i podudarnih iskaza svjedoka oštećenog, D. K. 1 i M. K. 1, a što ni optuženi ne spori, sud je nesporno utvrdio da je optuženi, nakon prijema novca u iznosu od 1.000,00 eura, oštećenom dao kontakte geometra i lica za izradu elaborata (govoreći „Ništa se ne sekiraj, ja imam sve ljude za to i ja ću ti poslati brojeve telefona i geometara i nekoga biroa koji se bavi tim poslovima“), dok je svjedok D. K. 1 potvrdio da ga je optuženi lično kontaktirao radi izrade dokumentacije za oštećenog i rekao mu da se radi o objektu za koji „oni treba da daju saglasnost“, koji elaborat je jedan primjerak, osim oštećenom, svjedok D. K. 1 predao u JU „Vode Srpske“ (ostavio u kancelariji optuženog jer optuženi tada nije bio prisutan) i rekao, prema izjavi svjedoka M. K. 1, da je to „od N. G. 2 za N. G. 1“.

Takođe, sud je nesporno utvrdio da je potom oštećeni dana 09.02.2023. godine ponovo podnio zahtjev JU „Vode Srpske“, ovaj put uz elaborat izvedenog stanja iz januara 2023. godine, za davanje saglasnosti na izvedene radove zacjevljenog dijela potoka. Optuženi je dana 13.02.2023. godine ponovo izašao na teren i sačinio zapisnik broj 01/4-5-1456-1/23, a zatim i izvještaj o obilasku terena broj 04-5-68/23 od 14.02.2023. godine, u kojem je ponovo predložio izdavanje saglasnosti na izvedene radove. I pored toga, JU „Vode Srpske“ su obavještenjem broj 01/4-5-9439-2/22 od 02.06.2023. godine obavijestile oštećenog da ne mogu izdati saglasnost, jer su radovi izvedeni na zemljištu koje je u naravi put i u vlasništvu JP „Putevi Republike Srpske“. To obavještenje je oštećeni 06.06.2023. godine proslijedio optuženom putem viber poruke a optuženi je oštećenom rekao mu da više ne mora da brine jer mu više neće niko dolaziti i smetati. U tom trenutku je optuženom već bio prestao radni odnos u JU „Vode Srpske“ i to sporazumno dana 31.05.2023. godine. Nakon toga je, prema sadržaju međusobne komunikacije i navodima oštećenog, optuženi tražio da mu oštećeni pripremi i drugi dio ranije zahtijevanog novca, te su na osnovu naredbe Okružnog suda u Banjaluci od 08.06.2023. godine, određene posebne istražne radnje tajno praćenje i tehničko snimanje lica, transportnih sredstava i predmeta koji su u vezi sa njima, korišćenje prikrivenih istražilaca i korišćenje informatora, a da je za informatora određen N. G. 2, i simulovani i kontrolisani otkup predmeta i simulovano davanje potkupnine. Po toj naredbi je oštećenom predat obilježeni novac, a dana 17.06.2023. godine optuženi je došao kod oštećenog, kojom prilikom je od njega preuzeo drugi iznos od 1.000 eura, te je, kod optuženog, neposredno nakon predaje, istog dana, u blizini kuće oštećenog, prilikom lišenja slobode, pronađen upravo obilježeni novac koji mu je oštećeni predao.

Kada se sve naprijed navedene činjenice dovedu u međusobnu vezu, sud zaključuje da je od oštećenog N. G. 2 zahtijevano davanje poklona od stane optuženog, kao službenog lica, a optuženi je od oštećenog u dva navrata primio novac u iznosu od po 1.000 eura.

Pred sudom se kao sporno postavilo pitanje da li je optuženi lice koje je, postupajući u svojstvu službenog lica, od oštećenog zahtijevalo i primilo novac da u vezi sa svojim službenim ovlaštenjem izvrši radnju koju ne bi smjelo izvršiti, odnosno da li je novac primljen kao mito ili po drugom osnovu, odnosno kao naknada za savjetovanje, odnosno stručne pomoći, kako to tvrdi odbrana.

Pri utvrđivanju navedenih činjenica, sud prvenstveno nalazi dokazanim da je optuženi dana 06.12.2022. godine, nakon službenog izlaska na teren povodom zahtjeva oštećenog N. G. 2, od njega zahtijevao novac da mu riješi problem u vezi sa ranije izvedenim radovima bez potrebnih dozvola nadležnih organa. Ovu odlučnu činjenicu sud utvrđuje iz iskaza oštećenog N. G. 2, cijeneći da se radi o licu od kojeg je neposredno zahtijevan novac i koje je optuženom u dva navrata i predalo novac. Oštećeni je detaljno opisao da je optuženi toga dana, nakon obilaska terena, od njega tražio iznos od 4.000,00 KM, stavljajući mu pritom u izgled da će mu „to srediti“ („E daćeš mi 4.000, da ti ovo sredim“), odnosno da će, koristeći svoje službeno postupanje u predmetu, riješiti problem koji je oštećeni imao u vezi sa već izvedenim radovima bez potrebnih dozvola nadležnih organa, te da je zatim od njega u dva navrata primio po 1.000 eura, koji iskaz oštećenog dat na glavnom pretresu je potvrđen sadržajem materijalnih dokaza, prije svega službene dokumentacije JU „Vode Srpske“ o postupanju optuženog u predmetu oštećenog, kao i sadržajem SMS i Viber komunikacije i rezultata primjene određenih posebnih istražnih radnji koja se odnosi na predaju drugog iznosa novca, te pretresne dokumentacije nakon predaje drugog iznos novca (čiji sadržaji su u prethodnom dijelu obrazloženja interpretirani), pa posmatrani u međusobnoj vezi, nedvosmisleno potvrđuju navode oštećenog u pogledu zahtijevanja i prijema novca.

Po nalaženju suda, upravo u takvom postupanju optuženog sadržana je radnja zahtijevanja poklona u smislu predmetne inkriminacije. Naime, zahtijevanje poklona postoji

onda kada izvršilac licu od kojeg traži poklon stavlja u izgled da će, u vezi sa svojim službenim ovlaštenjem, izvršiti službenu radnju koju ne bi smio izvršiti, odnosno da će službeno postupiti na način koji nije dopušten. U konkretnom slučaju optuženi je upravo nakon službenog izlaska na teren (povodom zahtjeva oštećenog) i u vezi sa predmetom oštećenog u kojem je službeno postupao, stavio u izgled oštećenom da će mu riješiti problem u vezi sa radovima koji su izvedeni bez potrebnih dozvola nadležnih organa, tražeći za to novac. Činjenicu koju potencira odbrana, da službena radnja nije izvršena jer konačna saglasnost nije izdata, sud nije našao relevantnom prilikom ocjene postojanja navedenog krivičnog djela, budući da je djelo svršeno samim zahtijevanjem poklona jer za postojanje ovog krivičnog djela nije uslov da službena radnja zbog koje se novac traži bude kasnije zaista izvršena (proizlazi iz zakonske definicije člana 319. stav 1. KZ RS „službeno ili odgovorno lice koje zahtijeva ili primi poklon...“) niti da konačni ishod za stranku (lice koje daje poklon) bude ostvaren.

Sud nije prihvatio navode odbrane kojima se dovodi u pitanje vjerodostojnost oštećenog, jer njegov iskaz u svim odlučnim dijelovima korespondira sa sadržajem materijalnih dokaza i to: službenom dokumentacijom JU „Vode Srpske, SMS i viber komunikacijom između optuženog i oštećenog, audio-video zapisima posebnih istražnih radnji, te zapisnikom o pretresanju i potvrdom o privremenom oduzimanju predmeta od optuženog prilikom lišenja slobode. Zbog toga navodi odbrane usmjereni na diskreditaciju oštećenog nisu mogli dovesti u pitanje osnovanost optužbe.

Razmatrajući tezu odbrane da je novac primljen na ime savjetovanja, odnosno stručne pomoći, sud, prije svega, nalazi da način na koji je novac tražen i kontekst u kojem je tražen ne odgovaraju savjetodavnom odnosu. Oštećeni nije naveo da je optuženi tražio novac za izradu projekta, stručnog elaborata, formalne konsultantske usluge ili bilo kakvu ugovorenu stručnu pomoć, nego da mu „da 4.000 da to sredi“. Takva formulacija, u okolnostima kada je optuženi upravo službeno izašao na lice mjesta povodom zahtjeva oštećenog za odobrenje radova na zacjevljenju dijela potoka koji su izvedeni bez potrebnih dozvola nadležnih organa, ne upućuje na privatno savjetovanje, nego na traženje mita radi izvršenja službene radnje koju ne bi smio izvršiti. Na navedeno ukazuje i iskaz svjedoka D. K. 1, iz kojeg proizlazi da mu je optuženi rekao da je riječ o objektu na koji „oni“ treba da daju saglasnost. Osim toga, svjedok O. Đ. je izjavio da, iako i sam posjeduje više licenci, iste nije koristio za neku stranku koja je u postupku pred JU „Vode Srpske“, te da korištenje licenci na takav način nije uobičajeno niti, prema izjavi svjedokinje I. K. P., službenici njihove ustanove preporučuju strankama određena lica, projektante, arhitekte ili slično, upravo da ne bi došlo do sukoba interesa. Po ocjeni suda, iz ovih iskaza jasno proizlazi da je i prema pravilima profesionalnog postupanja u samoj ustanovi bilo nedopušteno da službeno lice prema stranci, u čijem predmetu službeno postupa, istovremeno nastupa i kao privatni savjetnik ili koristi svoje licence. Kada se tome doda da optuženi sa oštećenim nije zaključio nikakav ugovor, nije izdao račun, nije sačinio priznanicu niti bilo kakvu potvrdu o prijemu novca, niti je taj prihod prijavio kao zakonit prihod po osnovu privatnog angažmana, sud nalazi da takva odbrana ne samo da ostaje bez potrebne logičke i dokazne osnovanosti, nego predstavlja naknadno konstruisan pokušaj da se prijem novca prikaže kao dopušten stručni angažman, jer izvedeni dokazi nesumnjivo upućuju na zaključak da je novac tražen i primljen upravo u vezi sa službenim postupanjem optuženog u predmetu oštećenog (kako to sud zaključuje). Na drugačiju odluku suda nisu od uticaja stručne licence, certifikati, kao i raniji profesionalni angažmani optuženog po osnovu ugovora o djelu i imenovanja u komisije za tehnički pregled, jer te isprave nisu posebno relevantne za odlučivanje, budući da je stanje stvari dovoljno razjašnjeno na osnovu ostalih provedenih dokaza.

Takođe, radi utvrđenja da li je izvršeno krivično djelo primanje mita iz člana 319. stav 1. KZ RS potrebno je bilo utvrditi da li je zahtijevanje poklona ili druge koristi od službene

osobe bilo u cilju da službeno lice u vezi sa svojim ovlaštenjem izvrši službenu radnju koju ne bi smjelo izvršiti.

U tom smislu, sud je pri utvrđivanju navedene činjenice prije svega pošao od materijalnih dokaza koji se odnose na pravnu prirodu zemljišta na kojem su radovi izvedeni i na pitanje stvarne nadležnosti JU „Vode Srpske“ u konkretnom slučaju, a iz kojih proizilazi da je optuženi, još prije kasnijeg postupanja po zahtjevima oštećenog, bio obaviješten da su predmetni radovi izvedeni u putnom pojasu i da je, time, u konkretnom slučaju dovedena u pitanje stvarna nadležnost JU „Vode Srpske“. Naime, iz zahtjeva broj 10-338-47/22 od 06.06.2022. godine, koji je vodna inspektorica S. Đ. dostavila JU „Vode Srpske“ Bijeljina, Područnoj kancelariji Prijedor, proizilazi da je oštećeni N. G. 2 zacijevio ostatak potoka i spojio ga sa propustom ispod [...] ceste, te da su radovi izvedeni u putnom pojasu čestice k.p. broj 5892/2 k.o. [...], dobro u opštoj upotrebi – putevi, uz zahtjev da se radi donošenja pravilne i zakonite odluke dostavi stručni nalaz i mišljenje. Budući da je navedeni zahtjev dostavljen Područnoj kancelariji Prijedor, kojom je optuženi rukovodio, sud nalazi da je optuženi već tom prilikom imao saznanje da se radi o radovima izvedenim u putnom pojasu. Navedeno tim prije što je, na osnovu predmetnog zahtjeva, sačinjen traženi stručni nalaz i mišljenje JU „Vode Srpske“ broj 01/4-5-4729/22 od 22.06.2022. godine, koji je, pored ostalih, potpisao i optuženi. Dovodeći navedene materijalne dokaze u vezu sa iskazom svjedokinje I. K. P., iz kojeg proizilazi da se nakon izlaska na teren, provjere lokacije i uvida u katastarske čestice moglo odmah pouzdano utvrditi da se u konkretnom slučaju ne radi o vodnom zemljištu, nego o putnom pojasu, te da službeno lice koje postupa po zahtjevu ima obavezu da to utvrdi i navede, sud nalazi nesumnjivo utvrđenim da je optuženi znao, odnosno morao i mogao znati, da JU „Vode Srpske“ nisu nadležne za izdavanje tražene saglasnosti. Uprkos tome, optuženi nije naveo da se radi o putnom pojasu ni u izvještaju o obilasku terena broj 04-5-561/22 od 07.12.2022. godine, niti u izvještaju broj 04-5-68/23 od 14.02.2023. godine niti je ukazao da JU „Vode Srpske“ nisu nadležne, nego je upravo u tim izvještajima u oba navrata predlagao da se izda saglasnost na izvedene radove, te ih dostavljao u Bijeljinu radi donošenja odluke. Stoga sud nalazi da upravo iz navedenih materijalnih dokaza, iskaza oštećenog, iskaza svjedokinje I. K. P. i svjedokinje S. Đ. (koja je bila mišljenja da se radi o putnom pojasu zbog čega je uputila dopis i JU „Putevi Republike Srspke“) proizilazi da je optuženi, kao službeno lice, od oštećenog zahtijevao poklon da, u vezi sa svojim službenim ovlaštenjem, izvrši radnju, koju ne bi smio izvršiti (predlagao da se izda saglasnost na radove izvedene u putnom pojasu) što predstavlja bitno obilježje predmetnog krivičnog djela.

U vezi sa navedenim, sud nije prihvatio prigovor odbrane da optužba nije dovoljno određena zato što navodno nije jasno označeno koju je to službenu radnju optuženi nezakonito preduzeo, niti da li je novac tražen za izdavanje vodne saglasnosti ili za „završavanje“ legalizacije. Navedeno iz razloga što, iz činjeničnog opisa djela, a potom i iz provedenih dokaza, jasno proizlazi da se optuženom stavlja na teret konkretno službeno postupanje u predmetu oštećenog, odnosno da je protivpravnost tih radnji konkretizovana time što je optuženi, iako je bio obaviješten da se radi o putnom pojasu i da, time, JU „Vode Srpske“ nisu nadležne da izdaju traženu saglasnost, odnosno da ne mogu iste odobriti, izlazio na teren, sačinjavao izvještaj i predlagao izdavanje saglasnosti na izvedene radove. Okolnost što je oštećeni te radnje u svojoj izjavi nazivao „legalizacija“ sud nije smatrao relevantnim jer je za krivičnopravnu ocjenu odlučan stvarni sadržaj službenog postupanja optuženog (iz oba zahtjeva oštećenog od 29.11.2022. godine i 09.02.2023. godine proizlazi da se isti odnose na odobravanje izvedenih radova na zacjevljenju dijela potoka, a prema izjavi oštećenog, optuženi je diktirao zahtjev dok je oštećeni pisao, a da se radi o saglasnosti proizlazi i iz izvještaja optuženog o obilasku terena), a ne terminologija koju koristi stranka, slijedom čega je navedeni prigovor odbrane bez uticaja.

Ni iskaz optuženog u svojstvu svjedoka odbrane nije mogao ishoditi drugačiju odluku ovog suda, jer je u odlučnom dijelu protivan ostalim provedenim dokazima. Optuženi ne spori da je u predmetu oštećenog službeno postupao i da je od njega u dva navrata primio po 1.000 eura, već samo nastoji novcu dati drugačiji osnov, tvrdeći da je primljen na ime savjetovanja, što nije potvrđeno nijednim objektivnim i subjektvnim dokazom. Stoga sud cijeni da je iskaz optuženog u tom dijelu usmjeren na izbjegavanje vlastite krivične odgovornosti, te mu nije mogao pokloniti vjeru u utvrđivanju odlučnih činjenica.

U skladu sa činjenicama utvrđenim na glavnom pretresu, sud je uredio i precizirao navode izmjenjene optužnice, a u skladu sa rezultatima dokaznog postupka tako što je u 2. redu iza riječi: "podnio zahtjev za" izostavio riječ „naknadno", u 3. redu iza riječi: "odobrenje" izostavio riječ: „ - legalizaciju", u 10. redu izostavio riječi: „kako bi se oni legalizovali", u 11. redu umjesto riječi: „kada mu riješi problem" naveo riječ: „naknadno", u 14. redu iza riječi:"ne mogu" umjesto riječi: "legalizovati" naveo riječ: „odobriti", u 16. redu umjesto riječi „prethodni dan" naveo riječ: „prethodno", u 19. redu izostavio riječ „ - legalizaciju" i 32. redu izostavio riječi: „kako su se ranije dogovorili, nakon čega je oštećeni prijavio optuženog". Sud smatra da na ovaj način nije prekoračio optužnicu, s obzirom na to da je izmjenjeni opis djela u izreci presude, ostao u granicama činjenica i okolnosti na kojima se optužba zasniva, a iz kojih proizlaze zakonska obilježja krivičnog djela koje se optuženom stavlja na teret.

Sud smatra da je optuženi bio uračunljiv kada je učinio krivično djelo koje mu se izmjenjenom optužnicom stavlja na teret, što nije osporavano u toku dokaznog postupka. Takođe, sud smatra da je krivično djelo učinio sa direktnim umišljajem, jer je u vrijeme izvršenja istoga bio svjestan da ima status službenog lica i da predmetni radovi nisu u nadležnosti JU „Vode Srpske", te da je kao službeno lice zahtijevao, a zatim i primio poklon (mito) u ukupnom iznosu od 2.000,00 eura kako bi u vezi sa svojim službenim ovlaštenjem izvršio službenu radnju koju ne bi smio izvršiti, konkretno, kroz svoje izvještaje predložio da se izda saglasnost na radove izvedene u putnom pojasu, i htio je to da učini, a što proizlazi iz izvještaja o obilasku terena broj 04-5-561/22 od 07.12.2022. godine i izvještaja broj 04-5-68/23 od 14.02.2023. godine. Dakle, kod optuženog su bila zastupljena oba elementa potrebna za postojanje krivičnog djela i to svijest o biću krivičnog djela koje čini, a takođe i volja da isto učini.

Na osnovu ovako utvrđenog činjeničnog stanja, sud zaključuje da je optuženi N. G. 1 postupao upravo onako kako je navedeno u izreci presude, te da su se u njegovim radnjama stekli svi bitni elementi bića krivičnog djela primanje mita iz člana 319. stav 1. KZ RS, za koje je oglašen krivim.

Za krivično djelo primanje mita iz člana 319. stav 1. KZ RS propisana je kazna zatvora od dvije do deset godina. Prilikom odmjeravanja vrste i visine kazne, sud je imao u vidu sve okolnosti koje utiču na vrstu i visinu kazne, pa je na strani optuženog utvrdio da od olakšavajućih okolnosti stoji činjenica da do sada nije osuđivan, da je porodičan, otac troje punoljetne djece (međutim, ove utvrđene olakšavajuće okolnosti nemaju karakter naročito olakšavajućih koje bi opravdale izricanje kazne ispod zakonskog minimuma), a od otežavajućih okolnosti sud je imao u vidu da je prilikom izvršenja krivičnog djela pokazao upornost i riješenost da iskorištavajući dužnost rukovodioca u JU „Vode Srpske" - Područna jedinica za podsliv rijeke Une (Sane) za sebe pribavlja imovinsku korist (u više navrata kontaktirao oštećenog, raspitivao se o novcu i u dva navrata ga primio), te da je optuženi obavljanje dužnosti rukovodioca podredio sticanju imovinske koristi i tako doprinio narušavanju povjerenja građana u javne ustanove.

Kazna zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine nužna je mjera kazne da bi se uticalo na optuženog, ali i druga službena lica, da ubuduće ne čine ovakva krivična djela te izrazila jasna

društvena osuda takvog postupanja. Neprihvatljivo je da službena lica čine krivična djela, pa je kazna zatvora u navedenom trajanju jedina adekvatna krivična sankcija prema težini počinjenog djela i krivičnoj odgovornosti optuženog. Naime, sud je primarno imao u vidu samu svrhu kažnjavanja koja se prije svega ogleda u specijalnoj i generalnoj prevenciji. S tim u vezi, sud posebno naglašava da je jako bitno postizanje generalne prevencije kod krivičnih djela za koja je optuženi oglašen krivim, a koja se sigurno, a kao ni specijalna, ne bi mogla ostvariti sa umanjenom kaznom.

Sud, kod odmjeravanja kazne optuženom N. G. 1, nije prihvatio prijedloge optužbe da se protiv optuženog vodi drugi krivični postupak kao okolnost od značaja za ocjenu pri odmjeravanje kazne. Tužilac je u završnoj riječi ukazao na postojanje izvještaja o učinjenom krivičnom djelu dostavljenog nadležnom tužilaštvu, međutim sud nalazi da sama činjenica dostavljanja izvještaja (koji, pritom, nije izveden kao dokaz u dokaznom postupku) ne znači da se protiv lica vodi krivični postupak u procesnopravnom smislu. Vođenje krivičnog postupka podrazumijeva postojanje formalne procesne faze koja nastupa nakon podizanja i potvrđivanja optužnice, odnosno postojanje sudskog postupka u kojem se odlučuje o krivičnoj odgovornosti. Nasuprot tome, izvještaj o učinjenom krivičnom djelu predstavlja inicijalni akt kojim se tužiocu dostavljaju saznanja o mogućem krivičnom djelu i koji sam po sebi ne dokazuje osnovanost sumnje niti postojanje krivične odgovornosti. Tužilac nakon dostavljanja izvještaja može donijeti različite odluke: naredbu o nesprovođenju istrage, naredbu o obustavi istrage ili optužnicu, pa tek u slučaju podizanja i potvrđivanja optužnice može se govoriti o vođenju krivičnog postupka u procesnom smislu. Kako u konkretnom slučaju tužilac nije dostavio dokaz da je na osnovu navedenog izvještaja podignuta optužnica niti da je ista potvrđena, sud nalazi da se navedena okolnost ne može smatrati dokazanom niti relevantnom za odmjeravanje kazne.

Sud nije prihvatio stav tužioca da se neosuđivanost optuženog ne treba cijeniti kao olakšavajuća okolnost niti je prihvatio argumentaciju zasnovanu na iskazima svjedoka o navodnom ranijem uzimanju novca od drugih lica. Iz izvoda iz kaznene evidencije nesporno proizlazi da optuženi nije osuđivan, a sud ističe da se činjenica osuđivanosti ili neosuđivanosti utvrđuje isključivo na osnovu službene evidencije, kao jedinog pouzdanog dokaza o ranijoj krivičnoj odgovornosti. Navodi svjedoka koji se odnose na navodna druga postupanja optuženog, a koja nisu predmet ovog postupka niti su utvrđena pravosnažnom sudskom odlukom, pa ne mogu dovesti u pitanje činjenicu neosuđivanosti. Sud je posebno cijenio da se značajan dio tih navoda zasniva na posrednim saznanjima („stranke su govorile“, „žalile su se“, „pričali su ljudi“), što po svojoj prirodi ne predstavlja dokaz o protivpravnom ponašanju. Prihvatanje takvih navoda kao relevantne okolnosti značilo bi da se nedokazane sumnje tretiraju kao činjenice, što nije dopušteno u krivičnom postupku.

Sud nije prihvatio ni pozivanje tužioca na odredbe Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske (146. stav 1, člana 276. stav 2. tačka đ), člana 278. i člana 279. stav 2.) koje se odnose na obim svjedočenja i izvođenje dokaza relevantnih za sankciju. Te odredbe omogućavaju utvrđivanje okolnosti značajnih za odluku o kazni, ali ne proširuju dokazni standard niti ovlašćuju sud da kao dokaz prihvati nedokazane tvrdnje o navodnom ranijem krivičnom ponašanju. Svjedok može davati obavještenja o učiniocu i drugim okolnostima, ali sud takve navode može cijeniti samo ako su potkrijepljeni pouzdanim dokazima. Isto važi i za pozivanje na odredbe Krivičnog zakonika koje nalažu da se prilikom odmjeravanja kazne cijeni raniji život učinioca. Ta zakonska formulacija ne znači da se mogu cijeniti nedokazane sumnje, već da se ocjena ličnosti zasniva na utvrđenim činjenicama, kao što su ranije osude, životne prilike i ponašanje nakon djela. Prihvatanje suprotnog stava značilo bi da se optuženi sankcioniše i za ponašanje koje nije dokazano, što bi bilo suprotno svrsi individualizacije kazne i načelu pretpostavke nevinosti iz člana 3. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske.

Stoga je sud našao da navodi tužioca o navodnom ranijem uzimanju novca od drugih lica od strane optuženog ne mogu biti uzeti u obzir ni kao dokaz o ličnosti optuženog niti kao razlog da se neosuđivanost ne cijeni kao olakšavajuća okolnost, pa je neosuđivanost optuženog cijenio u skladu sa pravilima o odmjeravanju kazne.

Na osnovu odredbe člana 44. stav 2. i člana 49. stav 2. KZ RS optuženom je kao sporedna kazna izrečena i novčana kazna u iznosu od 6.000 KM (šesthiljadakonvertibilnih maraka), koju je optuženi dužan da plati u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude, koji rok je propisan članom 50. stav 1. KZ RS. Ukoliko optuženi ne plati novčanu kaznu u ostavljenom roku, sud će narediti njeno prinudno izvršenje, a ukoliko novčana kazna putem prinudnog izvršenja ne bude naplaćena u roku od jedne godine, sud će donijeti odluku da se za svakih započetih 100,00 KM novčane kazne zamijeni jednim danom kazne zatvora.

Dana 26.08.2023. godine, na snagu su stupile izmjene i dopune Krivičnog zakonika Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 73/23) koji u pogledu izvršenja novčane kazne po optuženog propisuje blaže uslove zamjene neplaćene novčane kazne u zatvorsku kaznu, tako da umjesto do tada 50 KM, ima se po optuženog povoljnije računati 100 KM neplaćene novčane kazne za jedan dan zatvora, zbog čega su u ovoj presudi primijenjene izmjene zakona u skladu sa članom 9. stav 2. KZ RS.

Naime, sud je optuženom pored glavne kazne zatvora izrekao i sporednu novčanu kaznu, jer se radi o krivičnom djelu iz koristoljublja, a ovakva novčana kazna odgovara utvrđenim imovinskim prilikama optuženog iz kojih proizlazi da optuženi ostvaruje redovna mjesečna primanja po osnovu zaposlenja, da raspolaže nepokretnom imovinom, te da ostvaruje i dodatne prihode po osnovu drugih radnih angažmana. Imajući u vidu navedene okolnosti, sud nalazi da optuženi raspolaže takvim prihodima i imovinskim mogućnostima koje omogućavaju izvršenje izrečene novčane kazne, bez dovođenja u pitanje osnovne egzistencije. Stoga sud nalazi da izrečena novčana kazna nije nesrazmjerna imovinskim prilikama optuženog.

Na osnovu odredbe člana 59. KZ RS, sud je odredio da se optuženom u izrečenu kaznu zatvora uračuna vrijeme provedeno u pritvoru počev od 17.06.2023. godine do 17.07.2023. godine.

Na osnovu člana 72. tačka 9) i člana 82. Krivičnog zakonika Republike Srpske, sud je optuženom izrekao mjeru bezbjednosti trajnog oduzimanja novca u iznosu od 1.000,00 evra privremeno oduzetog dana 17.06.2023. godine, a koji novac je bio predmet potkupnine i koji novčani iznos se nakon pravosnažnosti presude ima vratiti Republičkom javnom tužilaštvu, Posebnom odjeljenju za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala.

Takođe je optuženom na osnovu člana 72. tačka 4) i člana 77. stav 1. u vezi sa stavom 3. KZ RS, a cijeneći upornost optuženog pri izvršenju djela (u više navrata kontaktirao oštećenog, raspitivao se o novcu i u dva navrata ga primio), te životnu dob optuženog (rođen [...] godine), izrečena mjera bezbjednosti zabrane vršenja dužnosti rukovodioca u javnim ustanovama i javnim preduzećima Republike Srpske u trajanju od 1 (jedne) godine od dana pravosnažnosti ove presude, s tim da se u vrijeme provedeno u zatvoru ne uračunava u vrijeme trajanja ove mjere, što će otkloniti opasnost od ponavljanja krivičnog djela. Sud nalazi da je mjeru bezbjednosti bilo nužno izreći ne samo u odnosu na javne ustanove, nego i na javna preduzeća Republike Srpske, jer je optuženi predmetno krivično djelo izvršio zloupotrebom rukovodećeg položaja u subjektu javnog sektora, a imajući u vidu svrhu mjere bezbjednosti da otkloni uslove koji mogu biti od uticaja da učinilac ubuduće ponovi krivično djelo, sud nalazi da je izricanje mjere bezbjednosti zabrane i u odnosu na dužnosti rukovodioca u javnim preduzećima nužno i srazmjerno.

S obzirom na to da je optuženi proglašen krivim, to se primjenom odredbe člana 99. stav 1. ZKP RS, u vezi sa članom 96. stav 2. tačke a) i e) istog zakona, optuženi obavezuje da plati troškove krivičnog postupka postupka koji se sastoje od troškova prevoza za dolazak na glavni pretres za svjedoke N. G. 2 i D. G. u iznosu od po 13,00 KM, te troškova prevoza za dolazak na glavni pretres za svjedoke M. K. 1, D. K. 1 i M. K. 2 u iznosu od po 19,00 KM što što ukupno iznosi 83,00 KM, kao i nagradu i nužne izdatke postavljenog branioca u visini koja će biti utvrđena posebnim rješenjem. Na ime paušalne naknade sud je obavezao optuženog na iznos od 300,00 KM, koji je propisanom članom 32. Uredbe o naknadi troškova u krivičnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 17/14), koja visina paušalne naknade utvrđena je prema složenosti i trajanju krivičnog postupka (održano osam glavnih pretresa), te utvrđenoom imovinskom stanju optuženog. Navedene troškove optuženi je dužan platiti u roku od 15 dana po pravosnažnosti ove presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Sud nije obavezao optuženog na naknadu troškova na ime izvršenog vještačenja mobilnih telefona u istrazi (izvještaj o rezultatima vještačenja mobilnih telefona Odjeljenje za kriminalističko-tehnička vještačenja i ispitivanja MUP Republike Srpske broj 06/2-1-233-363/24) niti na troškove na ime neposrednog davanja objašnjenja i izlaganja pisanog nalaza i mišljenja na glavnom pretresu od strane vještaka Ognjena Mirkovića, iako je takav prijedlog stavljen od strane tužioca. Navedeno iz razloga što tužilac nije dostavio popis troškova iz kojeg bi bila vidljiva visina troškova u fazi istrage isplaćenih od strane tužilaštva na ime predmetnog vještačenja niti visina troškova na ime obavljenog vještačenja mobilnih telefona proizlazi iz izvještaja o rezultatima vještačenja mobilnih telefona Odjeljenje za kriminalističko-tehnička vještačenja i ispitivanja MUP Republike Srpske broj 06/2-1-233-363/24, a cijeneći da vještak Ognjen Mirković nije postavio zahtjev za naknadu troškova na ime neposrednog davanja objašnjenja i izlaganja pisanog nalaza i mišljenja na glavnom pretresu, to sud nije imao pouzdan osnov za odlučivanje o istom.

Na osnovu člana 108. stav 1. i 3. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske djelimično je usvojen imovinskopravni zahtjev oštećenog i optuženi obavezan da oštećenom N. G. 2 isplati iznos od 1.000,00 evra, u protivvrijednosti u konvertibilnim markama prema srednjem kursu Centralne banke BiH važećem na dan isplate, u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja. Na ove okolnosti izvedeni su dokazi saslušanjem oštećenog N. G. 2, supruge oštećenog D. G., te poruka oštećenog od 05.06.2023. godine u kojoj je naveo da je optuženom već dao 1.000 eura, kao i audio i video zapis posebne istražne radnje od 17.06.2023. godine kada je oštećeni N. G. 2, između ostalog, rekao optuženom da mu je već dao hiljadu evra, što je optuženi potvrdio govoreći „jesi, jesi“, a što sve u konačnom ne spori ni sam optuženi, dok je u pogledu preostalog dijela postavljenog imovinskopravnog zahtjeva oštećenog uputio na parnični postupak

Iz iznijetih razloga odlučeno je kao u izreci presude.

Zapisničar
Sandra Janković

Predsjednik vijeća
Zorica Baroš

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude je dozvoljena žalba Vrhovnom sudu Republike Srpske, u roku od 15 dana po prijemu ovjerenog prepisa presude. Žalba se podnosi ovom sudu, u pisanom obliku i dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranu. Oštećeni može izjaviti žalbu zbog odluke o troškovima krivičnog postupka i odluke o imovinskopravnom zahtjevu.